

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | utgave 18, årgang 74 | www.universitas.no | torsdag 22. oktober 2020

KATASTROFEKUTT FOR RADIO NOVA

Nå etterlyser studentradioen
et økonomisk sikkerhetsnett
for foreninger

Nyhet s. 6–7

MILJØSJEF VED UIO SIER OPP:

Mener arbeidet går for tregt

Klima s. 16–17

Midlertidig erstatning for SiO-kjøkken:

300 SPENN OG
MIKROBØLGEOVN

Nyhet s. 10–11

FORSKERINTERVJU:

«Krenkedebatten»
er ikke noe nytt

Debatt s. 21

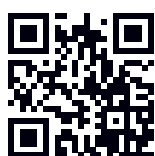
NORDEN + USA
Drøm eller mareritt?

Litteraturhuset i Oslo

27. oktober, kl 19

Gratis entré

Scan QR-koden for påmelding

UiO : Norden-samtalen
Universitetet i Oslo

Arrangementet er støtta av Fritt Ord

MENINGER

Redaktør: Pernille Solheim
psolhe@gmail.com 951 10 941

Nyhetsleder: Mylena Kifle
mylenakifle@live.no 974 83 042

Fotosjef: Henrik Follesø Egeland

Desksjef: Synne Hellevang

Nettredaktør: Synnøve Berg Meisinget

Følg oss

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

Vi må ha balle til å snu kalde

Av alle ord på to bokstaver er det få som klinger like godt i en students ører som «øl». Man kan le og fnyse av det, man kan riste på hodet over disse håpløse ungdommene som ikke klarer å nå inn til hverandre uten en bjørnunge i strupen, men å snu kalde er og vil alltid være en hjørnestein i enhver blomstrende studentkultur. En pandemi endrer ikke på det.

Dermed fremstår det som en mildt sagt korttenkt beslutning når Høyskolen Kristiania tar på seg jernhansken og trekker ned persienene på høyskolens studentpub Hvelvet, og det uten å forhøre seg med studentene som drifter og nyter godt av tilbudet. Høyskolens pressekontakt Anette Johnsrud Larsåsen argumenterer i denne ukens utgave av Universitas med prinsippet om å være føre var; men hvorfor ledelsen anser seg selv som bedre egnet til å vurdere smitterisikoen enn de som faktisk står i driften dag ut og dag inn, forblir et mysterium. Når barsjefen heller ikke får informasjonen hun etterspør, tyder det på at høyskoleledelsen er mer interessert i å skåre symbolske poeng enn å ta gjennomtenkte avgjørelser.

Hjernen tar ikke på seg sovemasken øyeblikket man samles med en meters avstand i en atmosfærisk kjeller

For byrådets retningslinjer for smittevern er faktisk compatible med bardrift. På Blindern har studentpubene holdt skuta flytende siden studiestart – universitetsledelsen har til og med gått i bresjen for å starte opp et nytt sosialt samlingspunkt med Union Blindern – og Chateau Neuf har ennå til gode å være en smitteklinikk til tross for at alkoholen har vært selskapsånd siden i sommer. Selv om det er den unge skare som er pådriveren for dagens smitte, har ikke Oslos studentmasse blitt knyttet til et smitteutbrudd som ligner Bergens tidligere i høst. Og selv om studenter har et større sosialiseringsbehov enn det gråhårede professoratet, betyr ikke det at de ikke klarer å holde to tanker i hodet samtidig. Å overkjøre sine studenter som legger inn en iherdig innsats for å opprettholde et meningsfullt miljø, vitner om et farlig trangsyn – et trangsyn som er alt annet enn føre var når krisetid handler om å balansere flere behov.

Øl er tingen, øl er digg; du, kan jeg bomme en sigg? Tro det eller ei, men hjernen tar ikke på seg sovemasken øyeblikket man samles med en meters avstand i en atmosfærisk kjeller. Kristoffer Egset, leder i Studentunionen ved Høyskolen Kristiania, tar helt rett når han siterer Aristoteles på at vi må finne den gyldne middelveien; og på den gyldne middelveien er det rom for noe gyllent i glasset. Med måte.

Vi er ferdige med å leke gjemsel nå, SiO

Det monner ikke å disponere penger annerledes om det i utgangspunktet er for lite.

Kommentar

Guro Aasaaren, journalist i Universitas

I en tid hvor studiestart og fadderuken ble amputert og det sosiale fellesskapet på lærestedene er byttet ut med Zoom, står studentene i en prekær situasjon. Hvert år bevilger Studentsamskipnaden SiO millionervis av kroner til studentvelferden gjennom Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT) – penger som har mye å si for vår studenthverdag. Men heller ikke i år fikk studentforeningene de midlene de søkte om. Og det er ikke så rart.

I år er det nemlig søkt om 2,3 millioner kroner mer enn de 16 millionene VT har å dele ut. Det er 300.000 kroner mer enn differansen var i fjor. Vi ser at behovet til foreningene øker, men pengene følger ikke etter. Hvorfor er det sånn?

Siden VT la om modellen for bevilgning til studentforeningene for to år siden, har ikke potten økt, selv i krisetider. Modellendringen innebar en endring fra at SiO og VT i dialog fant ut av hvilket bevilgningsnivå man skulle legge seg på, til at VT

nå disponerer en fast sum de selv har ansvaret for å dele ut. På denne måten har SiO fjernet seg som en aktør i foreningenes bevilgningsprosess.

Potten VT disponerer, er midler som blir tatt fra studentens innbetalinger hvert år gjennom semesteravgiften. Når VT og studentforeningene mener at potten er for liten, svarer SiO med at dersom studentforeningene og VT ønsker å gi mer penger til studentfrivilligheten, må de selv omdisponere midler i semesteravgiften.

De resterende pengene i semesteravgiften går også til å dekke tannhelsetilbud og psykiske helsetilbud blant studenter. SiO mener altså at studentene må sette viktige tiltak opp mot hverandre, for at studentfrivilligheten skal få mer å rutte med. Det er en enorm ansvarsfraskrivelse og ikke minst en useriøs holdning overfor en gruppe som blir nedprioritert på alle fronter. Når SiO presenterer dette som det eneste alternativet, skaper de premisser for debatten som gjør det vanskelig for foreningene å se noen reelle løsninger.

Da tildelingsmodellen ble endret, mistet også studentforeningene en viktig arena hvor man kunne snakke direkte med SiO-ledelsen og gi uttrykk for sine bekymringer – og misnøye. Nå er ikke SiO

Studentforeningene må slutte å sparke bortover og konkurrere med hverandre, og heller begynne å sparke oppover

Arkivaren

Baller her og baller der

Eksamenstiden har meldt sin ankomst, og etter et helt semester over pc-skjermen blir nok ikke helsen noe bedre med enda mer stillesitting. Men hva skal man gjøre? Med titalls på venteliste på Athletica og et uanmeldt intervær virker alternativene få. Men hva med å studere og sjonglere? I 1996 møtte Universitas Siw Pedersen, teatervitenskapstudent og sjonglør, som sa at sjonglering gir bedre konsentrasjonsevne og økt blodsirkulasjon. Hun kunne også fortelle at: «Ballene er veldig fargerike og kan fåes i alle størrelser og farger. De som enn vil ha noe litt annerledes, kan skaffe seg selvlysende baller, eller baller med laserstråler i» ... Sukk, burde jeg ringe ham?

Universitas nr. 1 1996

Hva er vel en rotte?

«Det var en rotte, og den var forferdelig ekkel!» sa student Solveig Olsen til Universitas en vårdag i 96. Ja, greit nok at det var litt ekkelt, men Olsen hadde ikke observert rotten hvor som helst, den tittet ut fra en sidesjakt i de UNDERJORDISKE GANGENE PÅ BLINDERN. Unnskyld capsen, men finnes det måter å unngå trappene ved Georg Sverdrups hus på, og så har ingen sagt noe? Jeg tar gjerne et par rotter i bytte mot en slik gyllen mulighet.

Universitas nr. 16, 1996

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden SiO. Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: Simen Eriksen Hustoft
simen.eriksen@universitas.no 22 85 33 36

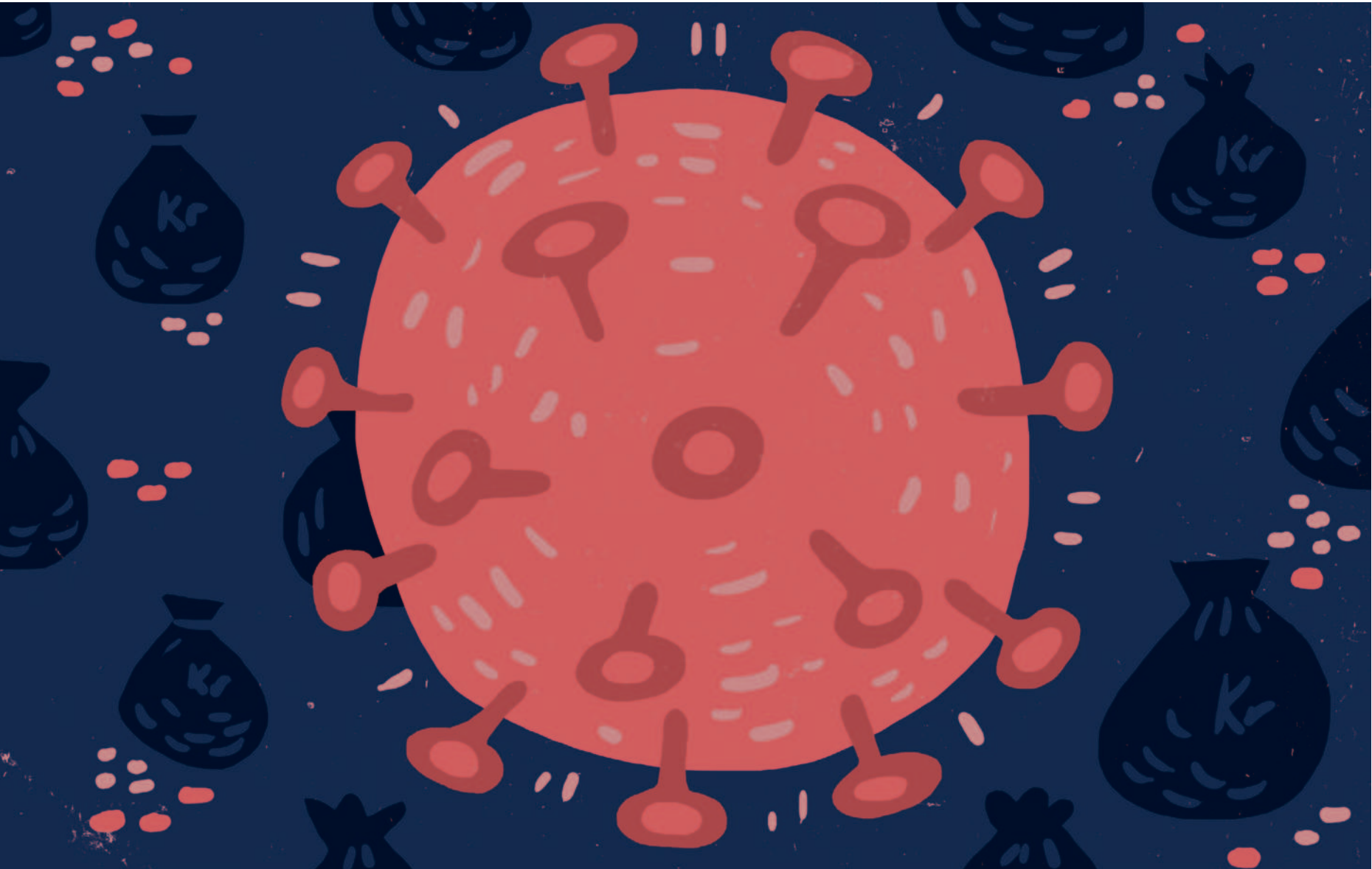
Annonseansvarlig: Geir Dorp
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: Moltke Moes vei 33

Post: Boks 89 Blindern, 0314 Oslo

E-post: universitas@universitas.no

Nettside: www.universitas.no

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

lenger en aktiv deltager i diskusjoner om studentfrivillighet, men heller en stille byråkrat som helt enkelt forteller hvor leia ligger. Og i forgrunnen går studentene løs på hverandre. Studentforeningene må slutte å sparke bortover og konkurrere med hverandre, og heller begynne å sparke oppover og kreve at SiO tar ansvar. Når studentforeningene kollektivt viser at de ikke får nok penger, blir SiO presset til å bidra med løsningsforslag.

I år gikk SiO med et skyhøyt overskudd på 256 millioner kroner. De har lovet å sette av over 200 millioner kroner i studentrettede fond. Et fond for styrking av Oslo som studentby, et miljøfond og et fond for pandemiltak. Spørsmålet melder seg likevel: Hvordan kommer disse millionene egentlig studentene til gode? Trolig vil mye av pengene gå til inndekning av tapte inntekter. Styreleder i SiO Jonas

Virtanen sier til Universitas at inndekning av underskudd er en viktig del av koronatilpasningen for å gi et tilbud til studentene. Et tiltak som hadde hatt mye høyere treffrate enn å sette inn penger i et diffust fond, er å spytte inn mer penger i faktiske organisasjoner som allerede gir godt og variert tilbud til studenter.

Vi trenger et nytt system for bevilgning av penger til studentforeningene. Et system som ikke setter viktige studenttiltak opp mot hverandre, men som ser på viktigheten av studentrettede tiltak i seg selv. Det er mulig å omdisponere midler, og det er mulig å gi studentforeningene forutsigbare, men rettferdige rammer for bevilgning. Det er mulig å gå i dialog. SiOs overskudd er ment å gå tilbake til studentene. Det kan man gjøre på langt mer demokratisk vis enn det gjøres i dag.

Studentene burde ha mer innsikt, kontroll og medbestemmelsesrett over hva SiO bruker pengene sine på. Det er ikke sånn at det bare er semesteravgiften som betales av studenter. Mange bor i studentbolig, trener på SiO Athletics, spytter penger inn i konsernet gjennom kantine og har time hos psykolog på SiO Helse. Studentenes penger er overalt i SiO. Nå er tiden inne for at studentene tas med til konsernets forhandlingsbord. Vi vet godt hva slags saker som er viktige, hva slags tilbud vi ønsker oss, og hva slags behov som gjør seg gjeldende.

Vi må få SiO ut av kontorene sine og ut til arenaene der studentene og studentaktørene er: om vi så må tvinge dem. Kanskje slipper jeg å stille spørsmål ved hvor SiO er, i tildeingsprosessen neste år.

debatt@universitas.no

 Øyeblikket

av Giulia Troisi

Rødgrønn: Den som leter den skal finne to bildører.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:
tips@universitas.no

UTTEGNERE:
Madeleine Åbyholm
Caroline Vestskogen
Synne Hellevang

DESKJOURNALIST:
Ellisiv Sunde Myrva

KORREKTURSJEF:
Aksel Rogstad

Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

NYHET

nyhetsredaktør:

Mylena Kifle

mylenakifle@live.no

974 83 042

Skuffende: Marte Guldal Bramness (Venstrealliansen) sier hun er skuffet over UiOs nåværende tilretteleggelse for personer med nedsatt funksjonsevne.

MANGLENDE TILRETTELEGGELSE FOR STUDENTER MED FUNKSJONSNEDESETTELSE:

— KAN KOSTE LIV

Studentparlamentet mener tilretteleggelsen for studenter med funksjonsnedsettelse ved UiO må forbedres. Nå etterlyser parlamentet tiltak.

Tilretteleggelse

tekst Sara Sofie Tallaksen
foto Isabel Berge

– Det som haster mest, er oppdateringen av brann- og evakuerings-systemet. Om dette ikke kommer på plass, kan det i ytterste konsekvens koste liv.

Det sier Marte Guldal Bramness

til Universitas. Hun er fungerende listeleder i Venstrealliansen (VA). Forrige torsdag la de frem et forslag for Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO). VA ønsker med dette forslaget å styrke satsingen på tilrettelegging for studenter med funksjonsnedsettelse ved UiO betraktelig. Forslaget ble enstemmig vedtatt i parlamentet. Nå gjenstår det bare å se om UiO

tar til følge.

Et av de ti punktene i forslaget omhandler behovet for et oppdatert brann- og evakueringsystem. Per dags dato mangler UiO et varslingsanlegg med både lyd, lys og taktil varslingsanlegg. Det kan føre til at ikke alle studentene får med seg at det foregår en evakuering.

Samfunnsgeografistudent ved UiO Sigrid Elise Høeg er initiativtaker til forslaget. Hun har selv dysleksi og tok i sommer kontakt med Venstrealliansen i håp om å endre på det hun mener er en diskriminerende ordning ved UiO. Høeg synes det er for dårlig tilgang

til informasjon om rettighetene og mulighetene man har som student med funksjonsnedsettelse.

– Selv kommer jeg fra en ressurssterk familie som har hjulpet meg med å finne ut av ting, men slik er det ikke for alle. Og målet er jo at alle skal ha like muligheter til å studere, sier Høeg.

Universitetsdirektør ved UiO Arne Benjaminsen skriver til Universitas i en e-post at han har forståelse for bekymringene til personer med funksjonsnedsettelse.

– Det er spesielt viktig at rommene er tilrettelagt for dem når det kommer til krisehendelser som

brann.

Tok to og et halvt år

Manglende tilgang til informasjon og krevende søknadsprosesser førte til at det tok Høeg to og et halvt år å skaffe seg det hun har krav på som student med funksjonsnedsettelse.

– Det som er utfordrende for meg, er jo nettopp å lese og finne frem i lange tekster. Så når jeg må gjennom lange dokumenter på diverse nettsider for å finne ut av hva jeg har rett på, tar det tid, forteller Høeg.

Det er ikke bare UiO som står

Tok initiativ: UiO-student Sigrid Elise Høeg er initiativtaker til forslaget. Som dyslektiker har hun selv opplevd at det er vanskelig å være student ved UiO.

for tiltakene. For å få tilgang til digitale hjelpeprogrammer må Høeg gjennom enda en papirmølle: Nav.

– Det blir lag på lag med ting man skal finne ut av, samtidig som man bare prøver å lære seg å være student, sier Høeg.

Det var et utvekslingsopphold ved Universitetet i Göteborg som førte til at Høeg begynte å jobbe for å bedre tilretteleggelsen her hjemme. På Universitetet i Göteborg ble hun nemlig møtt med fysiske møter hvor hun ikke måtte be om tiltak selv, men fikk tilbud. Og hvor utstyr, programmer og individuelle leserom var lett tilgjengelig.

– For første gang følte jeg at jeg ble gitt muligheten til å studere på lik linje som alle andre. UiO kan hvis de vil, men da er de nødt til å ta ansvar, noe de ikke gjør i dag, mener Høeg.

Skuffet over UiO

– Vi skulle gjerne sett at UiO hørte på oss med én gang, slik at tiltak

kan komme på plass raskere, sier Bramness fra Venstrealliansen.

Et anlegg som fungerer optimalt, vil koste penger, men en død student koster mye mer

Aurora Kobernus, leder i Funkisstudentene

Tidligere har Bramness følt at de ikke når gjennom til UiO, men nå håper hun at bekymringene og kravene deres blir hørt og møtt. I tillegg til at forslaget er vedtatt i Studentparlamentet, har arbeidsutvalget i parlamentet også forpliktet seg til å jobbe med vedtaket, direkte opp mot ledelsen i UiO.

– Vi håper at dialogen mellom

arbeidsutvalget og UiO vil føre frem. Samtidig må vi fortsette å være høylytte, sier Bramness.

Selv føler hun at UiO kun gjør et minimum for tilretteleggingen, og er skuffet over universitetet. Bramness forstår at det vil være ressurskrevende å oppfylle alle punktene på listen deres, men mener likevel at det er det som må til.

– Det vi ønsker, er at alle skal ha lik mulighet til utdanning, noe som er relativt ukontroversielt å mene, men det er ganske kontroversielt at det ikke innfris, mener Bramness.

Et skritt i riktig retning

Ifølge tall fra SSB fra 2018 har én av fire studenter nedsatt funksjonsevne. Dette rommer både permanente diagnoser og forbigående tilstander. Rapporten fra SSB viser også at så mye som en tredjedel av disse studentene mener at støtten de får fra det offentlige og utdanningsinstitusjonene, ikke er tilstrekkelig.

For leder i Funkisstudentene Aurora Kobernus er problematikken alt annet enn ukjent. Hun mener at søknadsprosessen er uoversiktlig, og at det mangler enkel tilgang til informasjon. Dette fører til at noen studenter med funksjonsnedsettelse ikke engang er klar over at de har rettigheter.

– Det å innrømme at man trenger hjelp, er ikke alltid så lett, så alt ansvaret bør ikke ligge på studenten. UiO bør kunne spørre hva studenten trenger, og komme med forslag til hvordan det best kan tilrettelegges. Mange sier seg fornøyd med det de får, kun fordi det er bedre enn ingenting, sier Kobernus.

Når Universitas spør Kobernus hva hun tenker om Sigrid Elise Høegs opplevelse, er det tydelig at Høeg ikke er alene om sin oppfatning.

Kobernus forteller at Høegs opplevelse med UiO ikke er en ukjent problematikk.

– Det burde vært så enkelt at

man forklarte hvilken utfordring man har, så kunne UiO tilbudt en full pakke med tiltak og hjelpemidler. Om det ikke er tydelig hva studenten har behov for, bør det inngås dialog mellom UiO og studenten, mener Kobernus.

Svaret reflekterer Høegs opplevelse av å slite seg gjennom papirarbeid og dokumenter for å få det hun har krav på:

– Jeg mener det bør være universitetets ansvar å tilby løsninger. På mange måter gjenspeiler UiO også resten av samfunnets holdninger og ordninger for funksjonsnedsatte, og det er derfor det er så viktig å starte her, avslutter Høeg.

Det vi ønsker, er at alle skal ha lik mulighet til utdanning, noe som er relativt ukontroversielt å mene

Marte Guldal Bramness, fungerende leder i Venstrealliansen

Varslet om brannfare

Funkisstudentene varslet om farene ved brann- og evakueringsanlegget ved UiO i vinter. Kobernus forteller at hun er frustrert over at det ennå ikke er tatt tak i.

– Et anlegg som fungerer optimalt, vil koste penger, men en død student koster mye mer, sier Kobernus.

Hun var selv med på å utarbeide forslaget som nå er vedtatt, og setter pris på at de som påvirkes av situasjonen, blir inkludert i politikken. Selv mener Kobernus at vedtaket er mer enn bare symbolpolitikk.

– Om UiO faktisk innfrir de kravene som stilles i forslaget, vil universitetet være på god vei til å faktisk kunne tilby like muligheter for alle, sier hun.

Universitetsdirektør Benjamin sen skriver til Universitas at universitetet har mange gode plattformer for utveksling av synspunkter, erfaringer og innspill. Han innrømmer at de kunne ha vært raskere på å svare på innspillene fra Funkisstudentene som kom i januar.

– Ved UiO har læringsmiljøet universell utforming som norm, og vi etterstreber å legge til rette så godt som mulig for studenter med individuelle behov og har satt i gang arbeid for å blant annet se på branntekniske løsninger og sørge for god informasjon til studentene, sier Benjaminsen og legger til:

– Jeg vil sørge for at det blir fortgang i denne saken, og at det blir tilrettelagt slik at denne gruppen studenter kan følge seg trygge og delta på lik linje med andre studenter.

Bekymret: Ansvarlig redaktør i Radio Nova Robin Frøyen frykter kanalen går trange økonomiske tider i møte etter drastiske kutt under mandagens tildelingsmøte i Velferdstinget i Oslo og Akershus.

HEFTIG KUTT FOR RADIO NOVA:

Får 600.000 mindre enn søknadssummen

Mandag 19. oktober utdelte Velferdstinget nesten 16 millioner kroner til ulike studentforeninger. Studentradioen frykter det historiske kuttet vil gå utover tilbudet til lyttere og egne medlemmer.

Tildeling

tekst Endre Ugelstad Aas og Maria Jostad
foto Hanne Solfjeld

– Dette vil føre til en betraktelig inngripen i hvordan Radio Nova driftes, sier Robin Frøyen, ansvarlig redaktør i Radio Nova, til Universitas.

Hen representerer en av de ti studentforeningene som søkte om støtte fra Velferdstinget i Oslo og Akershus' (VT) årlige

pengepott, som ble delt ut under mandagens VT-møte. Fra den samlede potten på 15,9 millioner hadde radiokanalen søkt 2,3 millioner i støtte for 2021 og ble innstilt på 2,1 millioner fra VTs arbeidsutvalg.

Etter to kuttforslag lagt frem av VTs representanter sitter foreningen igjen med en sum på 1,7 millioner. Dette er den minste summen Radio Nova har blitt tildelt siden 2012, og det største kuttet for kanalens del de siste ti årene. Nå frykter Frøyen for at

kuttene kan få konsekvenser for antallet årsverk kanalen har mulighet til å finansiere.

– Jeg har vanskelig for å forestille meg at vi kan ha et såpass godt utarbeidet tilbud fra Nova hvis vi skal kutte i stillinger. Da vil vi i så fall også måtte kutte i vårt tilbud til både studenter og medlemmer, og nå er det mye som tyder på at vi må nettopp det, sier Frøyen.

Hen legger til at økonomiske nedskjæringer også vil gå utover den tekniske driften.

– Lydteknikk er dyr teknikk, så hvis det ryker en mikser på Nova, er det 50.000 kroner som vi må erstatte. Ryker det en server, risikerer vi å falle av lufta, og slikt vedlikehold er helt nødvendig for at vi skal opprettholde den kvaliteten vi ønsker å følge, sier Frøyen.

Manglende lyttertall

I arbeidsutvalgets opprinnelige innstilling til Radio Nova ble det blant annet kommentert at kanalen mangler relevant statistikk for lyttertall på sine sendinger og podkaster. Dette poenget ble også trukket frem under spørsmålsrunden og i debatten av VTs delegater. Blant dem var Øystein Fossbraaten Wenersgaard, som fikk gjennom et forslag om å kutte kanalen med 300.000 kroner.

– Over flere år har vi ikke fått

vedlagt lyttertall fra Radio Nova. Vi mener det er viktig i en søknadsprosess å vise til hvor mye

mediet blir brukt, sier han til Universitas. Fossbraaten Wenersgaard viser til Universitas at studentradioen i Bergen har lyktes med å skaffe konkrete lyttertall, til tross for at de har mindre ressurser enn Oslo-kanalen.

Han sier de i stedet ønsket å satse på studentidretten og frivilligheten. Derfor valgte de heller å fordele 100.000 kroner hver til BI Athle-

I ytterste konsekvens vil så store kutt kunne føre til at vi i praksis må stanse driften

Simen Flotvik Mathisen, daglig leder i Radio Nova

Dette er Radio Nova

- + Oslos studentradio, med rundt 200 medlemmer
 - + Gikk på lufta for første gang 16. mars 1982
 - + Kanalen har over 50 aktive programmer
 - + Sender 24 timer i døgnet på DAB+ og nett
- Kilde: Radio Nova og Medier24

Velferdstinget

- + Her sitter representanter fra alle SiOs studentorganisasjoner
- + Har som oppgave å påvirke SiO for å sikre et godt velferds-tilbud for Oslos studenter
- + Bevilger penger fra semesterav-giften til studentforeninger
- + Arbeidsutvalget er Velferdstingets organ med innstillingsmyndighet

Slik ble tildelingen i kroner:

- + Velferdstinget: 3.470.000
- + Universitas: 3.000.000
- + Kulturstyret: 2.875.000
- + OSI: 2.125.000
- + Radio Nova: 1.700.000
- + DNS: 1.430.000
- + BI Athletics: 415.000
- + Argument: 300.000
- + Jussbuss: 300.000
- + JURK: 285.000
- + BISO: 0

tics, Oslostudentenes idrettsklubb og Chateau Neuf.

– Med korona ser vi viktigheten av å trene og komme i form. Chateau Neuf har også vist at de er flinke til å tilrettelegge for frivilligheten blant studenter.

Fossbraaten Wennersgaard støttet imidlertid ikke det største kuttforslagene i retning Radio Nova på 875.500 kroner.

– Dette er ikke ment som et an-grep på studentradioen som et me-dium i seg selv. Jeg har selv lyttet til radioen under flere omstendigheter. Men vi hadde et trangt budsjett, og det var vanskelig å verne om alle.

Kom ikke til orde

Daglig leder i Radio Nova Simen Flotvik Mathisen sier til Universitas at kravet om lyttertall ikke i seg selv er et vilkår for støtteberettigelse, men anerkjenner at dette har vært et ønske fra VTs side tidligere. Samti-dig fremhever Mathisen at kanalen ikke har hatt økonomi til å gjen-nomføre en lytterundersøkelse av formatet VT etterspør.

– Lytterundersøkelsen vi får tilbud om, koster 70.000 kro-

ner, og det har vi ikke penger til. 70.000 er omtrent den summen Ra-dio Nova før nyttår hadde i egenka-pital. Vi har tidligere sagt at vi ikke har midler til å finansiere en sånn undersøkelse.

Ifølge Mathisen har de heller in-gen økonomiske og kommersielle grunner til å måle antall lyttere, si-den kanalen ikke er reklamefinansiert og har en profil med mange ni-sjeprogrammer.

– Jeg er redd for at VTs plutse-lige krav til lyttertall og målstyring utfordrer den frie rollen Nova som medium har, sier han.

Mathisen er videre kritisk til at foreningen i liten grad fikk komme til orde under tildelingsdebatten. Dette var et resultat av at forenin-gene bare fikk mulighet til å svare på direkte spørsmål fra represen-tane.

– Slik ville man hatt et bedre grunnlag for å gjøre en informert avgjørelse. Det virker veldig rart å jobbe med en søknad i et halvt år som ender med å bli vurdert av 27 representanter, hvor mange var va-raer, uten å lytte til foreningene som er involvert, sier han.

Mathisen stiller også spørsmål ved at enkeltrepresentanter på dette grunnlaget har mulighet til å velte om en organisasjon så kort tid opp mot neste budsjettår. På lengre sikt tror han slike avgjørelser vil kunne være skadelig for studentkulturen.

Etterlyser sikkerhetsnett

Mathisen etterlyser nå et fallskjerm-system for foreninger som plutselig mister sitt økonomiske grunnlag.

– Jeg skulle ønske at VT hadde et eller annet system for «checks and balances»: et sikkerhetsnett for foreninger som opplever så drastiske kutt. Om det kommer fra VT selv el-ler SiO, er ikke så nøye, men det må være noen som sikrer at man faktisk følger de forpliktelsene som man har, sier han og legger til:

– I ytterste konsekvens vil så store kutt kunne føre til at vi må stanse driften og oppløse en forening som har eksistert i over tretti år, basert på et vedtak hvor man ikke engang stiller spørsmål til dem det gjelder.

Vi mener det er viktig i en søknadsprosess å vise til hvor mye mediet blir brukt

Øystein Fossbraaten Wennersgaard, representant i VT for Venstrealliansen

– Må akseptere VTs avgjørelse

VT-leder Idu Kløvstad sier hun har forståelse for at Radio Nova er skuf-fet over manglende muligheter til å forsvare konsekvensene av eventu-elle kutt. Hun forklarer forslaget om å gi søkerne begrenset taletid med at disse tidligere har fått mye taletid under debatten, og at det kan være uheldig. Samtidig fremmet arbeids-utvalget underveis i mandagens tildelingsdebbatt et forslag om å gi foreningene mulighet til å svare på innlegg der de selv ble nevnt, men dette ble nedstemt av VTs represen-tanter.

– I den forbindelse må vi bare ak-septere VTs avgjørelse som går på at de ville ha minst mulig påvirkning utenfra i debatten, sier hun.

På spørsmål om behovet for et økonomisk sikkerhetsnett for foreningene forteller Kløvstad at dette ikke er noe VT har tatt stilling til.

– Jeg kan si at prosessen til VT om måten man legger opp tildelin-gene på, var oppe til diskusjon i no-vember i fjor, og at man diskuterte forskjellige løsninger, blant annet basert på hvordan andre velferds-ting organiserer tildelingene. Under møtekritikken i år ble det oppfor-dret om å se på prosessen igjen.

Likevel tror Kløvstad det blir vanskelig å se for seg endringer al-lerede innen neste tildelingsprosess, da søkerne starter søknadsprosessen såpass tidlig om våren.

– Vi har ikke sett på logistikken i det ennå, men om man endrer pre-missene for tildelingssystemet sent på våren, kan det være at søkerne får det travelt med å omstille seg.

For ordens skyld: Endre Ugelstad Aas har tidligere jobbet frivillig som journalist i Radio Nova.

universitas@universitas.no

Kjendisene om Nova-kutt

Kristopher Schau holder fort-satt koken i Radio Nova etter 29 år, mens Harald Eia opplev-de at det var for lite tull og tøys da han var med i radioen tidlig på nittitallet.

Studentradio

tekst Maria Jostad

– Radio Nova er jo det stedet jeg har jobbet lengst. Hver bidige onsdag i 29 år nå har vi hatt sendinger, og jeg kommer til å fort-sette å være der så lenge gir meg lov, skri-ver komiker og programleder Kristopher Schau i en e-post til Universitas.

Radio Nova er kjent for å være et spring-brett for norske mediepersonligheter, men i motsetning til andre kjente fjes har Schau valgt å forbli. Hver onsdag mellom klok-ken syv og halv ni avholder han rockepro-grammet «Kvegpels» sammen med broren Alexander Schau.

Det er tusenvis av grunner og mulig-heter til å slutte med radio for Schaus del, men Radio Nov er det som gjør at han opp-riktig føler at han aldri kommer til å slutte, skriver han.

– Miljøet, mulighetene og friheten der oppe er helt, helt unikt.

Ville bare tulle

– Jeg skjønte at humoren min ikke passet så bra for Nova, forteller komiker og pro-gramleder Harald Eia.

Eia hadde en spalte i Radio Nova der han anmeldte donaldblader i litteraturpro-fessor-stil.

– På et redaksjonsmøte fikk jeg høre at det var barnslig.

For Eia ble Radio Nova en bratt lærings-kurve. Der møtte han studenter med høye ambisjoner, men selv ville han bare drive tull og tøys.

– Jeg skjønte at jeg måtte skjerpe acten min litt.

Eia var med i Radio Nova på begynnel-sen av nittitallet. Han sier den tiden var preget av en politisk korrekthetsbølge, som gikk tilbake senere på nittitallet.

– Da ble Radio Nova mye morsommere. Min tid i radioen var mest lærerik og inter-essant, ikke så gøy.

En del av Eia tenker det er dumt at Ra-dio Nova blir kuttet økonomisk.

– Men min erfaring med kutt er at man da har mulighet til å finne på noe annet og tenke nytt. Før eller senere må alle inn-rømme at: «Vi har drevet med dette for lenge.»

Schau peker derimot på hvordan Radio Nova bidrar til å skape radiotalenter.

– Dersom du ser bakover i historien, er rekrutteringen fra Radio Nova til de store kanalene sjuk. Så om Nova skulle ryke på et tidspunkt, gud forby, er det vel så mye et tap for nasjonen som det er for kanalen i seg selv, skriver Schau.

universitas@universitas.no

Støtte til Biso: 0,-

Ingen støtte: BI Studentorganisasjon (Biso) Oslo går inn i det kommende foreningsåret uten pengestøtte fra Velferdstinget. – Dette vil gå direkte utover de prosjektene vi har søkt støtte til, sier Gloria Vitaly (i midten), politisk ansvarlig i Biso, til Universitas.

PRESSEFOTO: BISO MEDIA

BIs største studentorganisasjon kan ikke belage seg på pengestøtte fra Velferdstinget i 2021. VTs arbeidsutvalg etterlyser mer åpenhet fra foreningen.

Tildeling

tekst Endre Ugelstad Aas

– Dette vil gå direkte utover de prosjektene vi har søkt støtte til, sier Gloria Vitaly, politisk ansvarlig i BI Studentorganisasjon (Biso), til Universitas.

Da mandagens tildelingsmøte i Velferdstinget i Oslo Akershus (VT) ble hevet, satt foreningen igjen med ingen kroner i støtte for foreningsåret 2021. Det er den samme summen som forelå i Arbeidsutvalgets (AU) innstilling til Bisos søknad. Blant prosjektene som blir rammet av kuttene, nevner Vitaly Fadderullan (BI-studentenes fadderuke), BI-revyn og Bergensbaneløpet (BBL).

– Nå går Fadderullan og BBL over 250.000 kroner i minus. Når Biso ikke får noen tildeling, går dette naturligvis utover studentene, studentvelferden og studentdemokratiet, sier hun.

VT: – En helhetsvurdering

Biso Oslo er studentorganisasjonen til Handelshøyskolen BI i Oslo. På tildelingsmøtet i fjor endte foreningen opp med 212.000 kroner. Foruten de nevnte prosjektene har foreningen blant annet ansvaret for de ulike linjeforeningene på BI, høyskolens mange studentutvalg samt en rekke underlagte stabfunksjoner som samarbeider med ledelsen på BIs campus om å legge til rette for studentaktiviteter.

Til søknaden for 2021 hadde Biso budsjettert med et underskudd på 674.746 kroner, som tilsvarende summen det ble søkt støtte om fra Velferdstinget. I AUs reddegjørelse for innstillingen ble det lagt vekt på at Biso har mulighet til å dekke over underskuddet ved å rokkere om på de enkelte budsjettpostene til organisasjonens mange undergrupper.

– Biso ble hovedsakelig kuttet basert på en helhetsvurdering. Vi

mener Biso har mange gode muligheter til å omrokkere i midlene sine, da de til sammen fortsatt kan tildele 1,2 millioner til alle underenheter uten støtte fra Velferdstinget, sier politikk- og medieansvarlig i VTs arbeidsutvalg Axel Klanderud til Universitas.

– Beklagelig

Vitaly understreker at Biso gjennomgående rådførte seg med AU under tildelingsprosessen om hvor det var riktig å søke på vegne av de ulike foreningene som faller inn under Biso-paraplyen.

– Det er da beklagelig at AU uten forvarsel velger å avvise søknaden fullstendig og deretter mener at vi skal søke til KS [Kulturstyret, journ.anm]. Dette uten formell begrunnelse i tildelingskriteriene, som vi ikke har brutt, sier Vitaly.

Hun legger til at foreningen valgte å søke som de gjorde, for å unngå å måtte sende inn åtte individuelle søknader til KS under samme organisasjonsnummer.

Vitaly fremhever videre at åpenhet i foreningens budsjetter ikke gir AU frihet til å spekulere i hva de enkelte budsjettpostene skal brukes til.

– Støttepottten er satt basert

på behov, det samme er vår søknad. Diskusjonen må vel handle om hva vi som søker peker på av behov, fremfor detaljstyring av internbudsjett? spør Vitaly.

Vi mener Biso har mange gode muligheter til å omrokkere i midlene sine

Axel Klanderud, politikk- og medieansvarlig i Velferdstinget

Etterspør mer åpenhet

Klanderud påpeker på den andre siden at AU gjennomgående har hatt vanskeligheter med å få kontakt med Biso og derfor ikke har kunnet ha samme oppfølging av dem som andre søkere. Derfor mener han det blir vanskelig å si at foreningen rådførte seg mye med AU i arbeidet med søknaden.

– Utover det har vi måttet ta en behovsvurdering, da det ble søkt om 2.347.084 kroner mer

enn Velferdstinget hadde mulighet til å tildele. Det er heller ikke slik at Velferdstinget har henvist Biso til Kulturstyret, da avslaget ble gitt fordi man ikke så behov for mer midler. Med det sagt vil de ha mulighet til å søke Kulturstyret i 2021, legger Klanderud til.

Klanderud legger også vekt på at foreningen har blitt informert om at de i praksis må vise at de er åpne for alle Oslos studenter, da dette er et av kriteriene for å få tildelt støtte fra VT. Samtidig påpeker han at Biso bryter med tildelingskriteriet om at styremøtene som hovedregel skal være åpne for å sikre VTs representasjon i foreningenes høyeste organ eller årsmøte.

– Dette har Velferdstinget tidligere valgt å se bort fra, men det er likefullt brudd på kriterier.

Vitaly sier derimot at Biso har fått fritak fra kriteriet om representasjon, da de som organisasjon er bygd opp som et studentdemokrati.

– Men det skal sies at VT har hatt mulighet til å delta under våre forsamlinger. Selv om vår organisasjonsstruktur er annerledes bygd opp, synes vi det er synd å bli straffet for det.

universitas@universitas.no

Noen er likere enn andre: UiO-rector Svein Stølen ønsker å sikre likebehandling med nye permisjonsregler for fakultetene. Men helt likt blir det ikke.

ARKIVFOTO: EMELINE PISCHEDDA

ENDRING I PERMISJONSREGLER:

Likebehandling med unntak

Universitetet i Oslo skal sikre likebehandling av studenter som tar permisjon. Likevel har flere fakulteter fått egne unntak fra regelverket.

UiO

tekst Aurora Stavem

Rector ved Universitetet i Oslo (UiO) Svein Stølen har i år utarbeidet et nytt felles regelverk for studiepermisjon ved UiO. Motivasjonen for et felles regelverk skal i tillegg til å spare administrative ressurser ha vært likebehandlingsprinsippet. Det skal nemlig sikre alle studenter lik behandling uavhengig av hvilket fakultet de tilhører. Likevel er det etter konsultasjon med fakultetene foretatt endringer ved flere fakulteter. Unntakene gjelder søknad om generell permisjon uten krav til dokumentasjon. Bestemmelsene om permisjon på grunnlag av dokumenterte behov er felles for alle.

– Det nye permisjonsregelverket er felles for hele UiO og gjelder for alle fakulteter og studieprogram. Dette gir enklere informasjon til studentene samt

mulighet for felles nettskjema som er digitalt og kryptert, skriver avdelingsdirektør Hanna Ekeli fra Avdeling for studieadministrasjon i en e-post til Universitas.

– Når regelverket er felles for hele UiO, åpner det også for mer felles arbeidsprosesser internt, blant annet knyttet til arkivering, fortsetter hun.

Utøver skjønn

Ifølge likebehandlingsprinsippet kan studentene forskjellsbehandles kun dersom forskjellsbehandlingen er saklig og rimelig. Da må unntakene fra det nye regelverket kunne begrunnes i strukturen til studieløpene det gjelder.

– Likebehandling har vært et viktig formål med det nye regelverket, men også å ta høyde for faglige og organisatoriske behov i de tilfellene hvor studieprogram eller fakulteter allerede hadde velfungerende og godt innarbeidede opplegg som man ønsket å

Regler for permisjon uten krav om dokumentasjon

+ Alle programstudenter kan søke om inntil to semestre permisjon fra studieprogrammet sitt, uten å måtte oppgi grunn

+ Du kan få permisjon i ett semester dersom strukturen til programmet gjør det mulig. Hvis ikke må du søke om permisjon i to semestre

Kilde: uio.no

ta hensyn til, skriver Ekeli.

For medisinstudiet er det gjort unntak fra de nye reglene slik at studentene normalt bare kan få permisjon mellom moduler. Moduler defineres som emner. Medisinstudiet er delt inn i åtte moduler, hvorav fire strekker seg over mer enn ett semester. Dette betyr at medisinstudent i praksis ikke har mulighet til å søke om permisjon uten dokumentasjon omtrent halve studieløpet sitt.

– Det er flere utdanninger med lengre praksisperioder. Hva skiller disse fra medisinstudiet?

– Studiene ved UiO har ulikheter i oppbygging. Medisinstudiet melder at det på grunn av

Disse studentene kan ikke søke om permisjon uten dokumentasjon

+ klinisk ernæring, medisin og odontologi, dersom du er midt i en modul som går over flere semestre

+ masterprogram ved Det humanistiske fakultet, fjerde semester

+ masterprogram ved Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet

Kilde: uio.no

obligatoriske aktiviteter og praksis er svært vanskelig å innvilge permisjon uten dokumentasjon mens studentene tar moduler over flere semestre, svarer Ekeli.

Hun opplyser om at det derfor er gjort unntak for medisin, klinisk ernæring og odontologi slik at disse studentene normalt bare kan få permisjon uten dokumentasjon mellom moduler.

Ønske om normert løp

Unntak fra de nye reglene er også gitt til masterstudenter i fjerde semester ved Det humanistiske fakultet (HF). Disse studentene kan ikke søke om permisjon uten dokumentasjon i denne perioden.

Begrunnelsen er at de nye reglene ville gjort det vanskelig å videreføre det etablerte opplegget for oppfølging av studentene.

– HF har et annerledes opplegg for å følge opp studenter i avslutningsfasen av masterstudiet sitt, skriver Ekeli i e-posten og viser til fakultetets begrunnelse for ønsket om unntak.

Der vektlegges blant annet frafallsproblematikk, gjennomføring på normert tid og veiledning på masteroppgaven.

Heller ikke masterstudenter ved Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet (Matnat) har mulighet til å søke om generell permisjon uten dokumentasjon. Dette gjelder alle fire semestre.

– Matnat har argumentert med at deres masterstudenter ofte arbeider tett på forskningsprosjekter hvor det er vanskelig å la studenter ta en pause uten at det på forhånd er lagt en god plan for dette, skriver Ekeli om begrunnelsen for denne beslutningen.

– Unntaket gjør også at studenters gjeninntreden i prosjektene etter permisjon kan planlegges bedre.

universitas@universitas.no

Beboere ved Sofienberg studenthus

Utilstrekkelig: Elvira Alejandra Vázquez Barbosa og Yingchu Shih er misfornøyde med resultatet av oppussingen.

SiO pusser opp kjøkkenet i Sofienberg studenthus, men beboere mener det aldri var ønsket av dem: – De skapte flere problemer enn de løste, sier beboer.

SiO bolig

tekst Benjamin Svartrud Ødegaard og Hanne Jones Solfeld

– SiO aner ikke hvordan ting faktisk er her.

Det sier UiO-studenten Elvira Alejandra Vázquez Barbosa (29), som tar mastergrad i krig- og konfliktstudier. Hun og Yingchu Shih (27), som tar mastergrad i kunst ved Kunsthøgskolen i Oslo, er beboere i Sofienberg studenthus.

Tidligere denne måneden var kjøkkenet deres under oppussing. I mellomtiden var det erstattet med mikrobølgeovner i første etasje og 50 kroner daglig kompensasjon. I en e-post fra SiO får beboerne vite at de må klare seg fem dager uten kjøkkenet. Fem ble til slutt til seks.

Under oppussingen ble en rekke varer plassert i gangen til hinder for rømningsvei. I første etasje er dette

fortsatt et problem. I prosessen var det så bråkete at beboerne Universitas har snakket med, følte de ikke kunne oppholde seg i leiligheten mellom klokken 7 og 17. Støyet var uutholdelig, ifølge dem, og å følge Zoom-forelesninger ble umulig.

– De har fornyet kjøkkenet, og det ser veldig fint og moderne ut, men de ga oss ingen oppgraderinger vi trengte. De skapte flere problemer enn de løste, sier Shih, og utdyper:

– Renholdspersonalet vasker gangen, men før oppussingen pleide de å vaske kjøkkenet også. Nå må vi gjøre det. SiO ga oss en bølge og en mopp.

Gunn Kirsti Løkka, boligdirektør i SiO, forklarer i en e-post til Universitas hvorfor de valgte å pusse opp boligene i Sofienberg studenthus:

– Formålet med oppussingen er blant annet å få inn oppvaskmaskin,

bedre frysekapasitet og høyskap til oppbevaring. I tillegg vil veggene males. De nye kjøleskapene har også lenger levetid enn de gamle, sier Løkka.

Enten så vet ikke SiO noen ting om hvordan ting står til her, eller så bryr de seg ikke

Yingchu Shih (27), beboer i Sofienberg studenthus

Vil gå i dialog

Tidligere har beboerne hatt små kjøleskap på hvert sitt rom. Etter oppussingen skulle de seks små kjøleskapene byttes ut med to store kjøleskap og én stor fryser. I tillegg til nye kjøleskap skulle kjøkkenet ha en ny induksjonskomfyr, en oppvaskmaskin og et moderne og flott utseende. Men ingenting av dette var noe beboerne sier de trengte eller syntes

var nødvendig. Oppvaskmaskinen går på bekostning av skapplass, og i tillegg har beboerne nå skap i forskjellige størrelser.

De gamle kjøleskapene er fortsatt på soverommene til beboerne, etter at SiO kjøpte inn nye og aldri hentet de gamle. De nye kjøleskapene skulle være mer miljøvennlige og romme mer plass. Men dette mener Vázquez Barbosa og Shih umulig kan stemme. De forrige kjøleskapene var mindre, men til sammen har hver beboer fått mindre kjøleskapplass nå. I tillegg har de nye kjøleskapene en energieffektivitets karakter på C, hvor de gamle hadde A+.

Boligdirektør Løkka sier at de har skjont at de gamle, små kjøleskapene har vært viktige for beboerne.

– Vi ser at vi ikke har hatt tett nok dialog her. Vi vil ut fra det vi nå vet, gå i dialog med beboerne dersom noen eventuelt ønsker å beholde det lille kjøleskapet inne på rommet, sier hun.

Renholdsutfordring

Men Vázquez Barbosa har også mer praktiske bekymringer knyttet til bytte av de små kjøleskapene. I en e-post til SiO kundeservice 29.

september forklarer hun at hun er bekymret for renholdstandarden og «den generelle hygien som kommer med et delt kjøleskap, og for folks allergier.»

SiO bolig svarte Vázquez Barbosa 9. oktober. De skriver at de anbefaler å dele opp kjøleskapet, så hver beboer får egne hyller. I tillegg skriver de at man kan benytte seg av plastbokser for oppbevaring for å unngå lukt og lage orden.

SiO burde spurt oss som bor her om hva vi ønsker og trenger

Elvira Alejandra Vázquez Barbosa (29), beboer i Sofienberg studenthus.

Vázquez prøver å forklare til SiO at hun opplever at folk ikke tar ansvar for renslighet, fordi de ikke mener det er deres ansvar.

«Det er en evig kamp å minne folk på å vaske bare smuler etter seg på bord eller kjøkkenbenk. Dette er ekstra arbeid kun noen kommer til å gjennomføre, og vil generelt gjøre

illsinte etter oppussing

Bad vibrations: Beboere i Sofienberg studenthus måtte ta til takke med mikrobølgeovner mens SiO pusset opp kjøkkenet.

kjøkkenet til et mer skittent sted.» skrev hun til SiO.

SiO skriver i en e-post tilbake at de hadde forståelse for ønsket om individuell plass, men at om hun opplever problemer med hygiene, er dette noe hun må snakke med naboene sine om. SiO avslutter e-posten til Vázquez Barbosa med: «Nesten alle våre kjøkken har felles kjøleskap (som de fleste kjøkken har), og vanligvis går det helt fint.» Dette mener Vázquez Barbosa vitner om mangel på forståelse fra SiO.

Vi vil ut fra det vi nå vet, gå i dialog med beboerne

Gunn Kirsti Løkka, boligdirektør i SiO

Uvitende eller likegyldig

– SiO burde spurt oss som bor her, om hva det er vi ønsker og trenger. Vi har bodd her i mange år, men har aldri vært med på noen SiO-undersøkelse. Hvem er det de sender undersøkelsen til? Det virker som at SiO enten ikke vet noen ting om hvordan ting står til her, eller så bryr de seg ikke, sier Shih.

Shih og Vázquez Barbosa har tatt til orde for at flere i blokka skal si ifra til SiO om at denne standarden ikke er tilstrekkelig. I første etasje og i heisen

ser vi plakater Shih har laget, hvor hun oppfordrer beboerne til å sende formelle klager til SiO og å stå frem med navn i kritikken av SiO.

Boligdirektør Løkka skriver at SiO har vurdert kompensasjon basert på omtrent 30 prosent prisavslag de dagene man ikke har tilgang til kjøkkenet.

– I tillegg har SiO vurdert det slik at beboere har hatt tilgang til å lage mat gjennom både kjøleskap som er plassert inne på rommet og mikrobølgeovn ved hovedinngangen under renoveringen som tok seks dager. SiO har også levert ut esker som har gitt dem mulighet til å samle tingene fra kjøkkenet, og eventuelt plassere disse på boden under oppussingen av kjøkkenet, skriver Løkka.

universitas@universitas.no

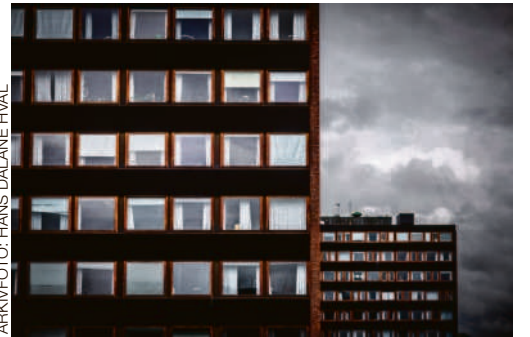
Studentpolitikere i full fart

Har du noen gang tenkt: «Hva gjør egentlig studentpolitikerne for studentene? Hva kan egentlig studenter med for lite å gjøre og et brennende savn til elevrådstiden på ungdomsskolen gjøre for meg?» Studentpolitikerne i Bergen kan denne uken motbevise dine helt uforståelige mistanker med null forankring i virkeligheten. Studvest informerer i denne ukens toppsak (!) at ønsket til Blå liste ved Universitetet i Bergen om studentrabatt på el-sparkesykkel har gått i oppfyllelse. Nå kan bergenstudentene kruse rundt med Ryde til rabattert pris.

– Det gikk veldig kort tid fra jeg kontaktet dem, til de hadde fått på plass studentrabatten. Jeg er imponert over hvor raske de var, sier styremedlem i Velferdstinget Vest Joachim Knudtssen Indrevik til Studvest. Aldri kan den studentpolitikk-skeptiske igjen påstå at studentpolitikk er unødvendig.

universitas@universitas.no

Avlyser skoleeksamen

Avlyst: Med få unntak vil alle eksamener ved HF-fakultetet ved UiO avholdes som hjemmeeksamen.

–Grunnet situasjonen med korona vedtok HF's ledelse 20. oktober å avlyse skoleeksamener høsten 2020.

Det skriver studiedekan Gunn Enli ved Det humanistiske fakultet (HF) ved Universitetet i Oslo i en e-post til Universitas. Hun opplyser om at det vil gis unntak for enkelte emner der det foreligger tekniske utfordringer knyttet til omlegging til hjemmeeksamen.

– I praksis gjelder unntaket planlagte skoleeksamener i arabisk. Ledelsen ved HF's institutter er orientert, og det vil gå ut informasjon om detaljer og praktisk oppfølging som følger av beslutningen, skriver Enli.

universitas@universitas.no

Trondheims spøkoner

«Retro er inn: Våre anmeldere spår at 80-tallet vil gjøre sin gjeninntreden i tiden fremover.» Det skriver Trondheims studentavis Under dusken i en bildetekst under en sak om høstens trender. Ingen kan påstå at Trondheim aldri har vært først ute med noe.

Hvem skulle trodd at mote fra tidligere tiår skulle ende opp med å bli gjenbrukt? Dusken kan også melde at Crocs vil bli trendy. De bygger opp under påstanden ved å vise til enhver trendsetters *go-to* nettaviser: Minmote. Skinny jeans skal visst også, plutselig, helt ut av det blå, gå ut av moten. De faller under «Not»-listen i Dusken-saken, journalistene innrømmer at skinny jeans kanskje ikke har vært trendy på en liten stund:

«De færreste går med skinny jeans, noe som er bra for både sjela og magen.»

universitas@universitas.no

Tvangsstenger studen

Bak lås: Lone Gundersen er skuffet over at studentbaren Hvelvet ved Høyskolen Kristiania ble tvangsstengt.

Studentene ved Oslomet og Høyskolen Kristiania møter stengte dører ved sine studentpuber, men av forskjellige grunner.

Studentliv

tekst Guro Aasaaren
foto Hanne Jones Solfeld

– Jeg skjønner ikke hvorfor vi er blitt stengt. Det føles veldig urettferdig, sier Lone Gundersen, leder i Høyskolen Kristianas (HK) studentpub Hvelvet.

Gundersen har vært barsjef siden januar og rakk tre måneders full drift før de ble stengt i mars. Også baren på Cam-

pus Fjerdingen, Skjenkestua, er stengt. Det var HK som besluttet å stenge de to studentpubene på campus. Nettavisen Journalen omtalte saken først.

Gundersen forteller Universitas at stengingen er bevisst politikk fra ledelsen ved HK.

– Vi holdt åpent én uke i august, og så fikk vi beskjed om å stenge, sier hun.

– Vi var strengere enn resten av Oslos uteliv. Vi fulgte helsemyndighetenes smittevernråd

med bordsservering. I tillegg opererte vi alltid med én-meters-avstanden også innad i gruppene som var i baren, og hadde bare forhånds-reservering, sier hun.

A n e t t e J o h n s r u d L a r s å s e n , hovedpressekontakt ved HK, sier til Universitas at de har besluttet å holde pubene på campus stengt som et forevar-prinsipp for å trygge studentene og ansatte.

– Det er kjent at smitten øker

i studenters aldersgruppe, og Helsedirektoratet anbefaler at sektoren ikke organiserer ikke-

Nå er det ikke vi som har tatt valget om en stenging, det har høyskolen tatt for oss

Lone Gundersen, barsjef i Hvelvet

frykten for smitte ikke er et godt nok grunnlag for stenging, i og med at de følger alle retningslinjene som blir gitt. Hun fortsetter

undervisningsrelaterte arrangementer for høyskoler og universiteter. Vårt primærfokus er å påse at alle studenter får det læringsutbyttet de trenger, sier Larsåsen.

Barsjef Gundersen mener at frykten for smitte ikke er et godt nok grunnlag for stenging, i og med at de følger alle retningslinjene som blir gitt. Hun fortsetter

med å si at de ikke ønsker at folk skal bli smittet hos dem, og tar risikoen seriøst, men kritiserer likevel HKs håndtering av saken.

– Det skal være trygt å være her, og hadde det ikke vært trygt å være her, så hadde vi stengt. Nå er det ikke vi som har tatt valget om en stenging, det har høyskolen tatt for oss uten at vi har fått være med, sier Gundersen.

– De hørte ikke på oss

Det har gått over seks uker siden forrige samtale ledelsen i Hvelvet hadde med HK om en mulig åpning av baren. Gundersen har både i for- og etterkant av samtalen kontaktet ledelsen ved HK flere ganger om ulike arrangementer, men fått avslag. Hun

ntpub: – Urettferdig

utelukker ikke at det er en god grunn bak stengingen, men etterspør informasjon fra ledelsen.

– Jeg synes også det er en kjip del av saken: Vi fikk ikke ha noe å si. De hørte ikke på oss da de stengte oss. Jeg mener at vi hadde gode nok argumenter til å ha åpent og skape samhold. Det hadde vært mye lettere å holde stengt om vi selv fikk være med på å ta avgjørelsen, sier barsjefen.

Larsåsen forteller videre at byrådet i Oslo oppfordrer alle til å holde kontakten mellom befolkningen på det minimale, og derfor kommer de til å opprettholde stengte studentpuber i tiden fremover. Hun ønsker ikke å uttale seg om Hvelvets kritikk av HK.

Kristoffer Egset, leder i Studentunionen ved HK, synes det er synd at Hvelvet nå er stengt.

– Vi ser en mangel på sosial integrasjon blant studentene på grunn av sosial distansering, og dette kan få katastrofale følger for studentene. Vi står ikke fast på at vi skal åpne opp alt, og at alle skal møtes, men vi ønsker at alle skal få møtes så mye som er mulig. Vi må finne den gylne middelveien, sier han.

Egset mener at koronasituasjonen akkurat nå tillater en åpning av studentbarene. De har lave smittetall ved høyskolen, og det gir rom til å prøve seg på en åpning.

– Jeg vil gi honnør til studentbarene ved HK. I fadderuken ble smittevernet overholdt i større grad enn nødvendig, så ut fra erfaring vet vi at det er forsvarlig å åpne studentpubene.

Terskelen for å bli stengt som studentpub er lavere enn andre barer

Marie Knutsen Bruntveit,
leder i Studentparlamentet ved Oslomet

Frivillig stengning

Samfunnet Bislet står i en litt annen situasjon enn Hvelvet. De har valgt å holde stengt frivillig. Leder i Samfunnet Bislet Eirin Kornelia G. Østensen mener at risikoen ved en åpning nå er for høy.

– Vi så at smitten var stigende i august, og vi ville ikke sette våre frivillige i en posisjon hvor de kunne blitt smittet. Da valgte vi å stenge. Vi var en av de få studentbarene som åpnet før sommeren, så vi har rutineklare, men vi vil ikke være et sted hvor folk kan bli smittet.

Helsemyndighetenes og byrådets smittevern anbefalinger gir studentpuber muligheten til å holde åpent. Samfunnet har likevel valgt å operere med en strengere linje. Østensen sier at det er mange grunner til at det ikke velger å åpne.

– Hvorfor legger Samfunnet Bislet seg på en strengere linje for smittevern enn det myndighetene anbefaler?

– Vi kunne ha åpnet hvis vi ville, men vi velger å fokusere på de frivilliges sikkerhet og en føre-var-tankegang. Vi vil ikke ta noen sjanser og venter og ser an hvor trygt det er.

– Smitteoppblomstringen har jo vært enorm i Oslo, og spesielt blant unge. Selv om alle både

foran og bak baren synes at dette er en veldig lei avgjørelse, så støtter de frivillige den.

Marie Knutsen Bruntveit, leder i Studentparlamentet ved Oslomet, sier til Universitas at Samfunnet Bislet er et viktig samlingspunkt for studenter, men at hun skjønner at de nå vurderer risikoen ved en åpning som for stor. Hun peker på usikkerheten hver uke for å kunne bli stengt igjen.

– Terskelen for å bli stengt som studentpub er lavere enn andre barer, sier Bruntveit. Hun legger til at studentpuber blir utsatt for et skarpt søkelys, og at det nok gjør at studentpuber ve-

grer seg for å åpne.

Bruntveit tror mange tenker at studenter er dårligere på å drive puber enn andre, og mener at studentsteder får ufortjent tyn. Hun påpeker videre at de som drifter studentpuber i Oslo, er dyktige og gjør et viktig og godt arbeid med å skape et aktivt studentmiljø.

– Vi ser at dette siste året har gjort skikkelig hærverk på studentenes psykiske helse, og at man trenger disse tradisjonsrike møteplassene for å føle tilhørigheten til studiestedet og byen. Jeg regner med at det kommer til å bli et megaproblem mot jul, sier Bruntveit.

Samfunnet Bislet har styremøte neste uke for å ta en vurdering rundt tiden fremover, der de frivillige også får muligheten til å si hva de mener Samfunnet bør gjøre. De skal se på en mulig åpning i november eller desember, eller om de først åpner i januar 2021.

universitas@universitas.no

Stengte ned Samfunnet: Leder i Samfunnet Bislet Eirin Kornelia G. Østensen mener smitterisikoen er for høy til å åpne studentbaren.

Vil kjempe for fulltidsstude

Planene klare: AUFs nyvalgte leder, Astrid Hoem, vil gjøre moderpartiet mer rødgrønt og boligpolitikken mer inkluderende.

Astrid Hoem er den yngste AUF-lederen siden 1975. Fra sin tid på utviklingsstudier ved UiO tar hun med seg intense kollokvier, mye god taco og et nytt syn på avkoloniseringsdebatten.

Nyhetsportrett

tekst Ingeborg Løkling
foto Sindre Deschington

Astrid Willa Eide Hoem (25) ble søndag 18. oktober enstemmig valgt til leder i AUF, som den yngste på 45 år. De siste to årene har Hoem tilbragt på AUF-kontoret som nestleder av organisasjonen, men nå er hun klar for å ta over sjefstolen. Universitas møter henne på AUF sine kontorer på Youngstorget, som bærer preg av at det har vært et par hektiske dager.

– Gratulerer som nyvalgt leder! Hva vil valget av en så ung leder ha å si for AUFs politikk?

– Tusen takk! AUF er jo generelt et bevis på at man kan være med på å påvirke uansett alder, man trenger ikke være mann på femti pluss for å være med på å endre politikken i Norge. De unge tillitsvalgte i organisasjonen kjenner hvordan det er å gå på videregående på kroppen, og de litt eldre har studietiden sin friskt i minnet, så vi kjenner til de utfordringene som unge møter i dag.

Hoem går en spennende tid i møte fremover, med oppkjøring til stortingsvalg i september neste år. Selv gleder hun seg mest til Arbeiderpartiets landsmøte i april, hvor AUF vil kjempe for miljøvern, atomvåpenforbud og fjerning av abortnemdene.

Uenig med Unge Høyre

Hoem har en bachelor i utviklingsstudier fra Universitetet i Oslo og rakk akkurat å begynne på en master i samfunnsgeografi før hun ble valgt som nestleder i AUF for to år siden. Hun mener noe av det viktigste hun lærte på studiet, var evnen til å se at det man lærer, ofte sees gjennom vestlige øyne.

– Vi har en måte å snakke på og forstå verden på som er formet veldig av vårt ståsted. Når vi i AUF samarbeider med våre søsterorganisasjoner i andre land, lærer vi jo like mye av dem som de lærer av oss, sier Hoem.

– For to uker siden sa nyvalgt leder for Unge Høyre Ola Svenneby til Universitas

at han ønsket at Unge Høyre skulle være en motstemme i avkoloniseringsdebatten i academia, jeg tolker det som at du ikke deler hans ståsted?

– Jeg syntes det var en spesiell uttalelse. Da jeg var på feltarbeid for bacheloroppgaven min i Rwanda, oppdaget jeg at mye av litteraturen jeg fant, var skrevet av forskere i Europa, selv om det finnes mange forskere i Rwanda som jo har førstehåndskunnskap om kulturen, sier hun og fortsetter:

– Folk i Rwanda har en helt annerledes måte å jobbe med for eksempel likestilling på, selv om det selvfølgelig også er

en vei å gå der.

Hoem understreker likevel at hun ikke mener at vestlige akademikere ikke skal

For at alle skal ha en reell mulighet til å studere, må vi gjøre det til en reell mulighet å være fulltidsstudent

Astrid Hoem, nyvalgt leder i AUF

nten og klimaet

Navn: Astrid Willa Eide Hoem

- + Aktuell som: nyvalgt leder for Arbeiderpartiets Ungdomsfylking (AUF)
- + Alder: 25 år
- + Fra: Kristiansund
- + Har studert utviklingsstudier ved UiO
- + Favoritt i Twist-posen: Daim

– Da våre foreldre var studenter, kunne de fint leve på stipendet. Men da jeg begynte, hadde jeg 800 kroner til overs hver måned, nå er det nok blitt enda mindre. For at alle skal ha en reell mulighet til å studere, må vi gjøre det til en reell mulighet å være fulltidsstudent.

Hoem sier hun irriterer seg over folk som kaller boligproblematikken et «storbyproblem».

– Det sitter foreldre også i Kristiansund og lurer på hvor barna deres kommer til å ha råd til å bo, og om de vil komme seg inn på boligmarkedet i det hele tatt. Det må både være mulig å kjøpe seg bolig i de store byene, men også i distriktene uten å være redd for å tape penger.

På spørsmål om hva rent konkret AUF vil gjøre for å bedre studenttilværelsen i Norge, forteller Hoem at de ønsker seg en endring i skattesystemet, der bolig skattlegges mer og inntekt skattlegges mindre.

– Et hjem bør ikke være en handelsvare. Det er bra for verken de som vil leie, eller de som vil eie, at noen kjøper opp to, fire eller hundre boliger som de bare sitter og holder på for å tjene på fremtidig prisvekst.

Et hjem er ikke en handelsvare

Astrid Hoem, nyvalgt leder i AUF

Kompromissløs tacoelsker

– Hva ville Astrid, 14 år, som nettopp hadde meldt seg inn i ungdomspartiet, sett etter i en AUF-leder?

– Jeg tror hun ville håpet på en som er kompromissløs og står på kravene. En som har troen på at mennesker kan endre verden. I alle bevegelser som har endret historien, er det mange enkeltmennesker som har jobbet sammen. Jeg ønsker at Arbeiderpartiet og AUF skal være noe mer enn et parti, vi skal være en folkebevegelse.

Noe overraskende for de utsendte fra Universitas trekker Hoem frem eksamensperiodene som noen av hennes beste minner fra Blindern.

– Nå som det har gått to år, tror jeg nok at jeg romantiserer det, men jeg minnes det samholdet som oppsto på en kollokviegruppe. Når man lever oppå hverandre døgnet rundt mens man jobber frem mot eksamen, det er jo nesten det nærmeste man kan komme andre mennesker. Der og da var det helt grusomt, men når jeg ser tilbake på det nå, var det noe helt spesielt.

– Til slutt: Hvor er det beste stedet å lese på Blindern?

– Jeg var mye på Humsam-biblioteket, men det gikk også en del tid med på Tacoteket, sier hun og ler.

universitas@universitas.no

slippe til.

– Noen ganger er det selvsagt sunt å ha et blikk utenfra, men vi i Norge hadde ikke likt det om akademikere fra andre land, uten kjennskap til vår kultur, ble brukt som referanser for kunnskap om Norge.

Drømmen om fulltidsstudenten

På spørsmål om hva som blir hennes toppprioriteringer som AUF-leder, svarer Hoem at det vil være å lede moderpartiet i en rødere og grønnere retning, løse klimakrisen og gjøre noe med omfordelings- og skattepolitikken i Norge. For de unge i dag ønsker hun en generasjonskontrakt.

– Det er vanskeligere å få jobb og studieplass og nesten umulig å komme seg inn på boligmarkedet. I tillegg får vi mindre pensjon. Vi risikerer å bli en generasjon som får dårligere muligheter enn våre foreldre. Man må innse at en del av de politiske sporene vi er inne i nå, gir verre kår for kommende generasjoner.

Hoem peker på boligsituasjonen som noe av det viktigste for å endre studenthverdagen til det bedre.

Tilbudsguiden

AKTIVITETER

OPPLEV OSLOS HEFTIGSTE ESCAPE ROOM !

Øvre Slottsgate 18, 0157 Oslo
Tlf.: +47 923 10 970

Bruk rabattkoden "Student30" og få 30% studentrabatt.

Tilbudet gjelder på dagtid søndag-fredag for grupper på 4+ spillere ved bestilling på: oslo.escapehunt.com

BRILLER

EYE FACTORY

Synsprøve ½ pris - nå kr 395,- inkl. trykkmåling og netthinnebilde

Ta med studentbevis og få 25% rabatt på briller inkl. komfort glass. Velg blant kjente merker.

Eye Factory Ski Storsenter
Telefon 458 70 610

Eye Factory Strømmen Storsenter
Telefon 458 70 612

Online timebestilling:
www.eyefactory.no

AVIS

Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

FORENINGER

post@samfunnsokonomene.no
www.samfunnsokonomene.no
tlf: 90 86 75 20

Studerer du samfunnsøkonomi?
Bli medlem av Samfunnsøkonomene – fagforeningen eksklusivt for samfunnsøkonomer.

Vi tilbyr blant annet kræsjkurs, juridisk rådgivning, karriererådgivning samt tilgang til Akademikernes bankavtale med Danske Bank.

Kun 300 kr i året.

KORONATESTING

Du kan teste deg for koronavirus innen kort tid på vår teststasjon på Ensjø.

Bestill time på forhånd og ta testen ved drive-in /walk-in.

Testen koster 795 kr.

Les mer på kry.no

TANNLEGER

TANNLEGENE I BOGSTADVEIEN 51

Kr 450,- Undersøkelse med to røntgenbilder og lett rens.

20% rabatt på fyllingsterapi.

20% rabatt på fjerning av visdomstenner.

20% rabatt på rotfyllinger.

*Studentrabatt gjelder ikke implantater, tanntekniske utgifter, og estetisk behandling

For timebestilling:
www.tb51.no
22 46 42 89
post@tb51.no

Tilbudsguiden

Gode tilbud
til studenter
i Oslo

Miljøsjeften sier opp – mener UiO

Historien gjentar seg: Avtroppende miljøsjef i eiendomsavdelingen ved UiO Øystein Liverød holder et Universitas-oppslag fra 2015, der tidligere miljørådgiver Torbjørn Bjønness i eiendomsavdelingen kritiserer universitetets miljøsatsning.

Han var den som foreslo å lage klimagassregnskap for hele virksomheten og som initierte det bærekraftige Strategi 2030-utkastet. Men nå har Øystein Liverød sagt opp.

Miljøsatsing

tekst Joachim Waade Nessemo
foto Hanne Jones Solkjeld

– Når universitetet vedtar at det er klimakrise, så er min klare oppfatning at vi må gjøre mer enn det vi har gjort nå, raske- re. Det er mitt perspektiv. Den store drømmen er at UiO byg-

ger opp en systematikk rundt bærekraftsarbeidet, sier Øystein Liverød.

Han har sagt opp stillingen som miljøsjef i eiendomsavde- lingen ved Universitetet i Oslo (UiO) og slutter i desember.

I to år har han forsøkt å drive bærekraftsarbeidet ved UiO, men har sett at gjennomførin-

gen av flere målsetninger uni- versitetet har satt, enten har blitt forsinket – eller kanskje ned- prioritert.

– Jeg brenner såpass for dette at for min del må det gå raskere og gjøres grundigere, og da fant jeg ut at da får jeg heller finne arbeid et annet sted og prøve å gjøre mer nytte der. Så får jeg i det minste si hva jeg mener, og gi ansatte og studenter en mulighet til å gjøre seg opp en men- ing.

– **Ressursene var ikke der**
I mai 2019 ble han og rektor Svein Stølen avbildet smilende

Jeg brenner såpass for dette at for min del må det gå raskere og gjøres grundigere

Øystein Liverød, avtroppende miljøsjef i eiendomsavdelingen ved UiO

i en sofa på rektors kontor, der de fortalte Universitas om UiOs første klimagassregnskap for hele virksomheten. Regnskapet var Liverøds forslag og skulle være utgangspunktet for at UiO endelig tok ordentlig grep om egne utslipp, etter en vår preget av opprop mot enorme flyreise- mengder.

Det hadde ikke skjedd nok så langt, innrømmet rektor, men hensikten var at UiO fremover skulle trekke på for en bærekraftig utvikling av universite- tet. I juni vedtok universitets- styret, i årsplanen for 2020–21, å utarbeide en helhetlig miljø- og

Underpresterer på bærekraft

Liverøds anbefaling til UiO

- + Opprette en egen bærekraftsavdeling, på lik linje som en hvilken som helst stab i administrasjonen
- + Jobbe vitenskapelig med klimafotavtrykket
- + Rapportere til universitetsstyret årlig eller oftere
- + Arbeidet med klima- og miljøstrategien bør kobles tett på det øvrige miljøarbeidet på UiO, slik at det skjer konkrete endringer og utredninger parallelt med strategiarbeidet
- + Lage en oppdatert nettside med konkrete fremdriftsplaner og frister, slik at studenter og ansatte har noe konkret å forholde seg til

med bærekraft.

– Ressursene for miljø ved UiO var ikke konkretisert så mye fra sentralt hold, sier Liverød.

– Jeg har vært høyt og lavt i organisasjonen og samarbeidet med studenter, professorer, administrativt ansatte og ledelsen. Det som ligger mitt hjerte nærmest, er å få til målbare resultater, så UiO helt konkret reduserer klimafotavtrykket sitt og viser at de gjør det år for år. Det lå hele tiden til grunn for arbeidet mitt, sier Liverød.

Men til slutt følte han at det ikke førte frem.

I bærekraftsutkastets kulisser

Etter at ledelsens utkast til Strategi 2030, fra høsten 2019, ble slått knallhardt ned på av en rekke bærekraftsengasjerte ansatte og studenter, tok Liverød initiativ til å samle dem for å utarbeide konkretiserte innspill. Men uten noen offisiell rolle, og uten å signere dokumentet til slutt.

Liverød mener det felles innspillet sto imot faren for spredte, kanskje motstridende forslag, som ikke enkelt kunne tas inn av strategiens arbeidsgruppe.

– Dette synes jeg viste styrken og skjønnheten til UiO. Der satt professorer, administrativt ansatte og studenter sammen og dro det, hadde møter og skrivegrupper. Mange flotte ansatte og studenter brukte av fritiden si på å få frem et godt forslag, sier Løverød.

Han mener arbeidet også viste viktigheten av ressurser som holder orden i arbeidet, og beskriver seg selv som en av drivkreftene for å samle folk.

Skulle vært avsluttet

Arbeidet med tiltaksplanen den høsten tok mye lengre tid å få i gang enn Liverød trodde behøvdes. Det var første gang han vurderte å slutte, det var vanskelig bare å få besluttet igangsettelse av arbeidet. Han sa ifra og merket en viss bedring, forteller han.

Et utkast til en tiltaksplan ble forelagt universitetsstyret i desember 2019 og vedtatt. Liverød berømmer ledelsen for hvor frempå de var da. Samtidig har han liten forståelse for at arbeidet med universitetets miljø- og klimastrategi ikke har kommet lenger nå.

– Jeg vil påpeke at fra ting ble vedtatt i juni 2019, og til starten av mars var det 8–9 måneder til å jobbe med dette. Hva ble gjort før koronakrisen? Da vi var 1,5 år unna, burde en ikke satt alle kluter til og satt ned arbeidsgruppen så fort som mulig? Da ville vi hatt hele 2020 til å jobbe med strategien, som jeg ser på som det aller viktigste å få på plass, sier Liverød.

Han tror at mye har pågått, men utfordrer ledelsen til å bevise at noe er gjort, at det er skrevet fremdriftsplaner, mandater, hatt møter.

I en orientering til universitetsstyremøtet tirsdag 20. oktober ble det kjent at rektor Stølen har oppnevnt en arbeidsgruppe for strategien.

– Jeg er rimelig sikker på at de vil gjøre en kjempejobb, men de starter opp rett før arbeidet skulle vært avsluttet. Det er symptomatisk for mange prosesser, sier Liverød.

Ønsker bærekraftsavdeling

Når han nå drar, ønsker han å legge igjen noen anbefalinger (se faktaboks). UiO har ingen miljøsjef sentralt i organisasjonen, og engasjementet så langt har vært initiativer uten sentral koordinering, mener han.

– Nå er tiden virkelig overmoden. Ulike oppgaver faller mellom såpass mange stoler at det må være en sentral enhet – en bærekraftsavdeling – som skal ivareta klimakrisen.

Etter å ha tatt kontakt med studentpolitikere, studenter, professorer og administrativt ansatte for å bli kjent med organisasjonen sier han:

– Jeg sitter igjen med at veldig mange ønsker veldig mye, men sånn jeg tolker det, har de hatt én ressurs å spille på: i form av meg, for jeg vært oppsøkende og gått utenfor mitt mandat. Hadde jeg ikke gjort det, er jeg mer spent på hva som hadde skjedd.

– Frem til man har en gruppe

Arne Benjaminsen
universitetsdirektør ved UiO

som har ansvar for ene og alene klimaregnskap, tiltaksplan, bærekraftig utdanning, altså hele UiOs bærekraftsarbeid, så får man ikke nok momentum i det arbeidet, sier Liverød og påpeker hvilken gigantisk organisasjon UiO er.

Vi skjønner utålmodigheten og deler den

Arne Benjaminsen, universitetsdirektør ved UiO

– Ønsket du en større rolle enn du fikk?

– Det er vanskelig å svare på. Jeg er en person som drives av et ønske om ansvar, å gjøre ting og å få et mandat til å gjøre noe. Det er ingenting jeg vil mer enn det. Mitt mål i livet, siden studiene, er å jobbe med bærekraft, få ting til å skje og se resultater, sier Liverød, men legger til at det er flere måter det kunne skjedd på.

Grønn forskning og utdanning

Universitetsdirektør ved UiO Arne Benjaminsen vil takke Liverød for å ha vært en engasjert miljøsjef i eiendomsavdelingen.

– Han var en sentral person da vi i fjor fikk første versjon av klimagassregnskapet vårt, og han har vært en pådriver for å

sørge for at regnskapet blir et så solid verktøy for klimakutt som mulig, sier Benjaminsen og legger til at det er naturlig at Liverød har vært påkoblet ulike andre bærekraftprosjekter, på samme måte som for studenter, ansatte og ledelse.

Benjaminsen understreker at UiO hele tiden har hatt andre ansatte med ansvar for å ta UiOs drift i en grønnere retning, og at UiO nå ser resultater av langsiktig arbeid på driftssiden.

– Liverød er bekymret for at meget omstendelige og tidkrevende prosesser kommer i gang for sent. Hvordan kommenterer dere det?

– Vi skjønner utålmodigheten og deler den, sier Benjaminsen og legger til at bærekraftsarbeid angår mye, også hvordan UiO driftest, og kjernevirksomhetene utdanning, forskning, formidling og innovasjon.

Han opplyser at UiO har opprettet nye grønne, forsknings-sentre og studietilbud i senere tid, at det er innledet et bærekraftarbeid sentralt, i samarbeid med enhetene, som skal styrke koblingen mellom utdanning og forskning med tanke på at UiO skal bidra ytterligere til den brede bærekraftagendaen, og at det er oppnevnt en tverrfaglig arbeidsgruppe for en klima- og miljøstrategi som skal dekke, koordinere og integrere alle virksomhetsområder.

universitas@universitas.no

KULTUR

kulturredaktør: **Selma Stormyren Larsen**
selmastormyrenlarsen@gmail.com 954 51 978

Tidkrevende: – Det jeg snakker om i videoene mine, er ikke ting jeg selv har kommet opp med. Jeg setter meg inn i forskning og gjør mye research, og så forklarer jeg det med egne ord, sier tredjeårs medisinstudent og Youtuber Arham Sheikh.

Lidenskapen bak linsen

Med hjerte for folk og faget sitt bruker Arham Sheikh (23) og Zara Fatima (20) Youtube-kanalene sine til å hjelpe medstudenter med pensum.

Youtube

tekst Hege Bellika Hansen og Thale Heide Engelsen
foto Sindre Deschington og Iver Daaland Åse

«God morgen, og velkommen tilbake til min kanal. Så, det er tirsdag morgen og jeg er på vei til universitetet, selv om vi ikke har fysisk oppmøte i dag», sier Arham Sheikh (23) i det som er introduksjonen til en av hans nyeste youtubevideoer, «En ikke så typisk dag i livet til en medisinstudent».

Sheikh er tredjeårs medisinstudent ved Universitetet i Oslo (UiO). I sommer bestemte han seg for å opprette youtube-kanalen «ArhaMedic» og lage engelske videoer om livet som medisinstudent i

Oslo, studietips og studieteknikker.

– Ingen forteller oss hvordan vi skal lese pensum på best mulig måte, spare mest mulig tid og likevel få mye ut av det vi leser, sier Sheikh, som møter Universitas utenfor Ullevål sykehus.

Han forklarer at han bruker mye tid på research og planlegging før han begynner å filme en youtubevideo. Spesielt når han skal gi lesetips.

– Det jeg snakker om i videoene mine, er ikke ting jeg selv har kommet opp med. Jeg setter meg inn i forskning og gjør mye research, og så forklarer jeg det med egne ord.

Bryter komfortsoner

Det var spesielt to ting som fikk Sheikh til å tenke på å opprette en youtubekanal.

Selv har han lenge fulgt, og dratt nytte av å følge, medisinstudenter i utlandet som lager youtubevideoer. Norge har ingen slike youtubere, og det rommet mener Sheikh bør fylles. I tillegg ønsket han å utfordre seg selv og gå utenfor sin egen komfortsone.

– Så i all hovedsak opprettet jeg kanalen av to grunner: i solidaritet med medstudenter, og for personlig utvikling, sier Sheikh.

20 år gamle Zara Fatima opprettet youtube-kontoen «the-futurechemist» for fem måneder siden. Hun bruker plattformen til å spre kunnskap og vise hvordan det er å være kjemistudent ved UiO.

– Å spre mestringsfølelse og være en god lærer og støttespiller er lidenskapen min, sier Fatima.

Vennegjengens lærer

Det tar ikke lang tid før man merker den genuine lidenskapen Fatima har for jobben hun gjør, og det smitter. For henne startet det hele på videregående, da en lærer inspirerte henne til å ta på seg mer ansvar og hjelpe medelever med pensum.

– Jeg skjønte at han var en god lærer, fordi han på en forståelig måte klarte å formidle sin kunnskap. Etersom jeg selv ønsket å bli god i kjemi, prøvde jeg å ta en slik rolle i vennegjengen. Og det var kjempegøy!

Fatima satt igjen med en god erfaring fra videregående. Hun hadde flere gode lærere, og det sosiale miljøet la til rette for en bratt læringskurve.

– Ikke alle sitter på den samme erfaringen fra videregående. Derfor tenkte jeg at jeg må stille opp for andre. Youtubekanalen har blitt en måte for meg å

Å spre mestringsfølelse og være en god lærer og støttespiller er lidenskapen min

Zara Fatima, kjemistudent ved UiO

Nye muligheter: Zara Fatima, eller «thefuturechemist», startet først på Instagram. For fem måneder siden startet hun youtubekanalen sin. – Det har åpnet mange dører for meg, forteller Fatima.

skulle ta så mye tid. Jeg er veldig opptatt av at videoene mine skal være bra og av god kvalitet.

I begynnelsen brukte Sheikh åtte timer på å redigere én video. Nå, etter litt mengdetrening, er han nede i tre-fire timer redigering per video. For å få til både studier, jobb, trening og to youtube-videoer i uken står han ofte opp klokken fem om morgenen og redigerer et par timer.

– Med mye pensum krever dette mye planlegging, men hvis man virkelig har lyst til noe, så får man det til. Tid skal ikke være en unnskyldning, alle har tid, man må bare prioritere den riktig, sier han.

Sheikh får ingen økonomisk gevinst ut av kanalen sin. Det har heller ikke vært et mål for ham. Han opererer ikke med mål.

– Ved å ikke sette mål, men heller prøve å nyte prosessen av arbeidet slipper man å bli skuffet hvis man ikke når det målet, sier han og legger til:

– Jeg har ikke noe mål om antall abonnenter, men en visjon om å nå ut til så mange som mulig.

Ambisiøst, men bevisst

Selv om Fatima heller ikke tjener noe penger på kanalen, gjør responsen fra de hun hjelper, og deres suksess det hele verdt det.

– Jeg synes det er veldig viktig å gjøre en innsats for andre uavhengig av om du tjener på det eller ikke. Med de gode tilbakemeldingene fra abonnentene mine skjønner jeg at det er verdt det, uansett om det tar mye tid og krefter.

Til å begynne med tenkte Fatima mye på hvor mange visninger og kommentarer hun ønsket å få. Etter å ha opprettet kanalen innså

hun at det viktigste er å skape en god plattform.

– Med det som fokus kom resten av seg selv, sier hun.

Når Fatima er ferdig med det lange utdanningsløpet hun har foran seg, håper hun å kunne bidra til kjemiverdenen.

– Drømmen er å bli hele den norske befolkningens kjemiker. Det høres kanskje veldig ambisiøst ut, men man kommer seg ingen steder om man ikke prøver.

kultur@universitas.no

være den læreren som jeg selv hadde da jeg gikk på videregående og ble introdusert til kjemi, på.

Lite erfaring, store drømmer

Klokken er halv fire om ettermiddagen, og Sheikh begynner på jobb om en halvtime. Han jobber med å transkribere og lage dokumenter ut av opptak som leger tar av undersøkelser av pasienter, noe han beskriver som «verdens chilleste jobb».

Sheikh kunne ingenting om Youtube, kamerabruk eller redigering for tre måneder siden. Han begynte helt fra bunn.

– Ta meg på ordet: ingenting! Er det én person som ikke er teknisk av seg, så er det meg, sier Sheikh engasjert.

Teknisk eller ei – youtubekanal ble det. Tanken slo ham i begynnelsen av sommeren.

– Jeg tenkte på det en kveld jeg lå i sengen, men i frykt for at det bare var drømmetenkning, la jeg den tanken litt på hylla.

Etter dager og uker var tanken der fortsatt. Da bestemte han seg for å kjøre på.

Det var rundt samme tid at Fatima opprettet sin kanal. Det sprang ikke ut fra intet. Før hun startet med Youtube, hadde hun allerede drevet en instagram-

konto med samme navn, og inntrykket hennes var at etterspørselen var stor.

Mr. Worldwide

Nå er det fem måneder siden Fatima startet youtubekanalen. På kort tid vekket den oppmerksomhet hos mange. Hun har nå 388 abonnenter, og videoene hennes er sett nesten 10.000 ganger.

– En ansatt på UiO fant kanalen min.

Det har åpnet mange dører og gitt meg muligheten til å tre mer inn i rollen som jeg ønsker. Jeg fikk for eksempel være med på God morgen Norge! Og jeg har fått veldig gode tilbakemeldinger fra UiO på jobben jeg gjør.

Også Sheikh har fått mye positiv respons på sitt arbeid. I dag har han 611 abon-

nenter på Youtube, og videoen som er sett flest ganger, har 2.270 visninger. Kanalen har gjort ham til Mr. Worldwide.

– Jeg har fått meldinger fra unge mennesker i Spania og Iran som har sett videoene mine og synes det er inspirerende fordi de selv ønsker å studere medisin i Norge, sier Sheikh.

Redigering før soloppgang

Sheikh synes det er motiverende og givende å vite at alt arbeidet han legger i dette, faktisk er til hjelp for noen. For det er mye arbeid.

– Jeg hadde ikke regnet med at det

Jeg har ikke noe mål om antall abonnenter, men en visjon om å nå ut til så mange som mulig

Arham Shiekh, medisinstudent ved UiO

Nyte prosessen: Arham Sheikh tjener ikke penger på kanalen. – Jeg har ikke noe mål om antall abonnenter, men en visjon om å nå ut til så mange som mulig.

DEBATT

debattredaktør: **Endre Ugelstad Aas**
debatt@universitas.no 901 95 375

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Banksy i Volda?

Peikestolen er endelig tilbake etter snaue åtte måneder i lockdown, og inngangssaken handler om en mystisk penis som lyser opp en av de ellers så trauste fasadene i studentbygda.

– Det ligner faktisk så mye på en penis at jeg blir sjokkert hver eneste gang jeg går forbi, skriver journalist Rim Hjelde El Mofty. Og hun har et poeng, El Mofty, for på bildet ser det unektelig ut som noe annet enn en tilfeldig formasjon.

– Kanskje kunstneren bak er Voldas helt egen «Banksy»? spør hun videre.

I så fall vil lokalpolitikerne på høyresiden ha gode argumenter for å kritisere koronastøtten til lokale kunstnere. Hvis de i det hele tatt finnes. For det er vel ingen andre enn studenter og universitetsansatte som faktisk bor i Volda? Jeg ville holdt en knapp på noen lokale ungdommer som ikke kan vente med å sette seg på bussen til Ålesund.

Dynetrøbbel

Unikum slår i siste utgave til med en god gammeldags enquete om en av høstens store snakkiser: busstreiken. Mens Karime (20) har måttet be om skyss fra foreldre og venner for å komme seg til campus, har ikke streiken hatt så mye å si for Cecilie (23), som bor i nærheten av campus. For filosofistudent Sondre Måseide, som bor i Sordal – hvor nå enn det er – har de stående bussene gått på helsa løs. Måseide bruker nemlig et teppe fra Thailand som dyne om sommeren, men uten buss kommer han seg ikke til butikken for å få kjøpt seg vinterdyne.

– Så nå ligger jeg og fryser om nettene og våkner med sår hals. [...] Situasjonen var at jeg faktisk vurderte å bruke 1000 kroner fram og tilbake til Sørlandssenteret, fordi det var så kaldt, sier han.

Hadde jeg vært deg, ville jeg nok heller ha brukt tusenlappen på en koronatest. Med mindre du er redd for å sette hele Sordal i karantene?

Ukas tweets:

Anders Møller-Stray @amstray
Sprø tanke: Hva om Nav hadde nettsider det gikk an å bruke?

Hysj! Det er jo poenget liksom. Hvis man faktiske hadde klart å navigere seg uten et vitnemål på cv-en, ville jo hele velferdsstaten ha kollapset.

Hækaveh Inc. @kkristensen_
Vennina mi skal føde, eller som hun sa; kaste ut okkupanten.

Om babyer hadde kunnet snakke, ville de nok fort samlet seg om parolen «ta livmora tilbake!».

SpookySølvMare @Mare_Argent
Bytta batteri i den trådløse datamusa og nå scroller den som en jævla helt langt forbi det jeg scroller for å få lest.
RO DEG NED:

Problemet med Duracell-batterier – hvis det er det du har foret musa di med. Ekstra Power gir ekstra energi. Duracell varer lenger ...

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Korona, klima og arbeidsliv: Dette skal vi gjøre for deg i år!

Studentpolitikk

Runa Fiske, leder i Studentparlamentet ved Universitas i Oslo

Å være student er ikke alltid like lett. Som dine tillitsvalgte er vi opptatt av hva du trenger, og hva som kan forbedre din studiehverdag. Her kommer en oversikt over hva vi skal gjøre det neste året for å bedre din studentopplevelse.

Vi er alle godt kjent med at koronasituasjonen legger begrensninger. Vi skal sørge for at du skal kunne ta eksamen og ha full studieprogresjon, selv hvis du skulle bli satt i karantene, eller om du blir syk. Vi skal sørge for at undervisningskvaliteten er høy nok, også digitalt. Siden mars har vi sittet i UiOs beredskapsgruppe, og om noe ikke fungerer, er det viktig at du sier ifra!

Halvparten av UiOs studenter er nervøse for ikke å få jobb etter studiene. Vi lærer mye mens vi går på universitetet, men ikke å fortelle hva vi kan til potensielle arbeidsgivere. Vi vet at arbeidsrelevans blir et viktig tema i år. Det betyr at studenter må få veiledning til å snakke om egen kompetanse og anledning til praksis under utdanning, slik at man blir trygg på egne ferdigheter. Vi skal jobbe for at du skal få en mer sømløs overgang til arbeidslivet.

UiO har forpliktet seg til å gå foran i det grønne skiftet og kutte i eget Co2-avtrykk. Vi skal fortsette å presse universitetet til å ta ansvar. I år sitter det blant annet studenttillitsvalgte i en gruppe som skal foreslå en klimastrategi for hele universitetet. Vårt krav er at denne må være ambisiøs nok til å nå 1,5-gradersmålet. Vi skal også jobbe for at UiO følger opp med konkrete tiltak for å redusere sitt klimafotavtrykk.

I tillegg til disse sakene skal vi jobbe med studentrepresentasjon i europauniversitetsprosjektet til UiO, et samarbeidsprosjekt med seks andre universiteter, som skal gjøre utveksling enklere for studentene. Vi skal ha fokus på likestilling, mangfold og universell utforming, slik at alle skal kunne delta på like vilkår. Uansett bakgrunn, funksjonsevne eller andre utfordringer har man lik rett til utdanningskvalitet. Det er viktig at vi som studenter skal ha det bra på universitetet: at du føler deg trygg, velkommen og inkludert!

Har du en sak eller en bekymring, kan du snakke med fag- eller programutvalg, studentutvalget ditt eller en politisk liste ved universitetet. Du kan også ta kontakt med oss i Studentparlamentets arbeidsutvalg.

Dette året må vi kjempe for en del rettigheter vi lenge har tatt for gitt, slik som eksamen og utdanningskvalitet. Det føles uvirkelig, men desto viktigere er dialog og innspill mellom studentrepresentantene dine og deg.

debatt@universitas.no

Ikke bare ord, men klimahandling også

Klima

Svein Stølen, rektor ved Universitas i Oslo

«Noen har det kun i kjeften», skriver Universitas og mener jeg kan legge få bevis på bordet for handlekraftighet i arbeidet for å kutte klimagassutslippene ved UiO.

Tirsdag fikk universitetsstyret en orientering om status for arbeid og tiltak tilknyttet driften av UiO og hvordan vi kan gjøre den så grønn som mulig. Det handler om alt fra innkjøp og energiforbruk til et forbedret klimaregnskap, flyreisene våre og den kommende klima- og miljøstrategien. Statusoversikten til styret viser at vi har fulgt opp og dels også gjennomført en rekke tiltak som styret ga sin tilslutning til i desember i fjor.

Vi stiller nå blant annet tydeligere miljøkrav til våre leverandører og vektlegger miljøfaktorer i anbudskonkurranser og gjennom utarbeiding av veiledere og sjekkliste til bruk ved anskaffelser. For eksempel:

- ny leverandøravtale som sikrer miljømessig forsvarlig avhending av IT-utstyr og mobiltelefoner
- ny reiseoperatøravtale som har integrert stillingsløsning for tog (fra nyåret)
- miljøsertifisering og klimagassregnskap for UiOs ulike byggeprosjekter
- et bestillingssystem som inkluderer merking av miljø- og klimavennlige produkter og produkter med miljøvennlig emballasje
- krav til fossilfri transport og energieffektive transportløsninger fra eksterne leverandører
- utkast til nye retningslinjer for bevertning og representasjon som sendes på intern høring mot slutten av måneden
- helhetlig mobilitetsplan som skal iverksettes neste år.

For øvrig har UiO de senere årene gått fra en avfallssorteringsgrad på rundt 30 prosent til nå å befinne seg mellom 60 og 70 prosent. Vi har en ordning for gjenbruk av møbler og inventar og planer om å anskaffe en delingsplattform med et felles faktura- og bookingsystem for forskningsinfrastruktur.

Ikke minst er flyregnskapet vårt nylig blitt brutt ned på enhetsnivå, slik at man lettere kan jobbe konkret med denne typen klimakutt lokalt.

Dette har vært etterspurt av enhetene. Fra neste år får vi bedre datagrunnlag fra den nye reiseoperatøren vår, og vi kommer til å utarbeide klimagassregnskap for 2019 og 2020 i henhold til dette og en oppdatert mal. Målet er å få et bedre styringsverktøy for utslipp-skutt, som vi også ønsker skal bidra til økt kunnskap og åpenhet om miljøpåvirkningen av aktiviteter ved UiO.

For ordens skyld: Tiltakene ovenfor dekker ikke alt arbeidet som blir gjort på klima og miljø ved UiO av et utall dyktige og engasjerte mennesker. Innen forskning og utdanning har vi for eksempel sett opprettelsen av senteret FME Include og Centre for Biogeochemistry in the Anthropocene samt de nye studieprogrammene Honours Certificate in Environmental Humanities, en mastergrad i fornybare energisystemer og en bachelor i Filosofi, politikk og økonomi – for å nevne noe.

Den nye klima- og miljøstrategien skal legge til rette for flere tverrfaglige utdanningsinitiativ som belyser klima- og miljøproblematikk fra ulike ståsted samt forskning, kunnskapsutvikling og dialog på tvers av både fag og sektorer, innen akademien og i samarbeid med samfunnet for øvrig.

Den skal også inneholde et konkret klimamål for UiO frem mot 2030. Et slikt mål kommer kanskje noe sent, men det kommer godt: som en integrert del av en helhetlig satsing på klima og miljø innen alle sider av virksomheten vår.

debatt@universitas.no

FORSKERINTERVJUET

Ingen trussel: Haakon Bekeng-Flemmen mener vi har lett for å avise folks argumenter om at man er krenket, fordi det truer ytringsfriheten. I doktoravhandlingen sin viser han at krenkekultur oftest ikke er noen trussel for retten til frie ytringer.

Krenkekultur under lupen

Da forsker Haakon Bekeng-Flemmen oppdaget en gammel konflikt i riksarkivet, fikk samfunnsfenomenet «krenkelse» raskt en ny betydning.

Krenkehistorie

tekst Caisa Linea Hagfors

foto Sindre Deschington

– Vi opplever det kanskje som noe nytt i dag når folk protesterer mot krenkelser og vil innskrenke ytringsfriheten. Men «krenkedebatten» var gedigen for nitti år siden også, sier forsker og idéhistoriker Haakon Bekeng-Flemmen.

Det var etter et kurs på Riksarkivet at han tok seg friheten til å snoke litt i gamle arkivbokser. Der fant han arkivet til Kirke- og kulturdepartementet og haugevis av brev, underskrifter og dokumenter om et teaterstykke som var forsøkt oppsatt i Norge i 1932: «Guds grønne enger». Omfanget og størrelsen på arkivmaterialet forbauser ham.

Fra Klassekampen til Blindern

Selv om Bekeng-Flemmen er idéhistoriker, har han en bakgrunn som består av langt mer enn saktegående, akademisk sturing på Blindern. Bak seg har han mange års erfaring som journalist. Da han bestemte seg for å ta fatt på doktorgradsprosjektet, måtte han først si opp jobben som kulturredaktør i Klassekampen.

Noe av det første Bekeng-Flemmen finner i Riksarkivet, er dokumenter fra en stortingsdebatt der flere uttrykker at de føler seg krenket av at Gud karikeres i teaterstykket.

Oppdagelsen ble startskuddet for arbeidet med en doktoravhandling om teaterstykket, som han forsvarte i begynnelsen av september.

Kontroversielt sprengstoff

Teaterstykket «Guds grønne enger» kom opprinnelig fra USA. I stykket fremstiller svarte skuespillere bibelske figurer på scenen. Bekeng-Flemmen omtaler stykket som kontroversielt sprengstoff: Da stykket skulle settes opp

på Nationalteatret, reiste en stor folkebevegelse seg over hele landet og krevde at man måtte forby stykket.

– Først var dette bare et spill, der man forsøkte å stoppe stykket, men til syvende og sist ble det en strid om den norske statens lojalitet til kristendommen. Mange forventet at staten måtte gripe inn for å stoppe denne formen for blasfemi, forklarer Bekeng-Flemmen.

I avhandlingen stiller han spørsmål ved hvordan et tilsynelatende uskyldig teaterstykke kunne være så opprørende og etter hvert også formativt for norsk samfunnsliv og politikk.

– Det vi ser, er at kulturdebatter om religion, teater og følelser, som er myke og uskyldig på overflaten, noen ganger også blir viktige politiske saker som former den norske staten og lovverket.

I dag har vi lett for å avise folks argumenter om at de er krenket, fordi de angivelig truer ytringsfriheten

Haakon Bekeng-Flemmen, forsker og idéhistoriker

Mykt teater blir hard debatt

Bekeng-Flemmen peker på tre ting som gjorde teaterstykket særlig opprørende for mange. Først og fremst var det teologisk uakseptabelt at Gud ble fremstilt som et menneske. Dessuten var bare det å gå på teater omstridt. Hvor stor skepsisen til teater som kunstform var, viste seg i referatene fra Stortingets diskusjoner om «Guds grønne enger».

– Når Stortinget diskuterer denne saken, er det flere stortingsrepresentanter som først må forsikre de andre om at de ikke går på teater.

Det tredje Bekeng-Flemmen trekker frem, var både det minst og mest overraskende under arbeidet hans:

– Så var jo skikkelsene på scenen svarte, alle sammen. I Norge skulle de faktisk spilles av norske skuespillere

sminket svarte, men det skapte likevel problemer. Stykket ble oppfattet som tvilsom underholdningskultur. Det ble forbundet med forlystelser som jazz og provoserende dansing, påpeker han og fortsetter:

– Det var urovekkende for mange at bibelen skulle kles opp i en slags lavkulturell underholdningsform. De mente at de svarte representerte kristendommen dårlig, forteller Bekeng-Flemmen.

Underveis i arbeidet ble han stadig overrasket over rasistiske utspill i debatten.

– Det er utrolig at man kan ha en debatt om svarte mennesker der praktisk talt ingen kan omtale dem som likeverdige, eller omtrent som likeverdige. De snakker om svarte som barn og primitive.

En misforstått trussel

Ifølge Bekeng-Flemmen har han først og fremst forsket på et fortidsfenomen. Men han er ikke fremmed for å trekke noen paralleller til dagens debattklima i Norge.

– Avhandlingen gir oss et innblikk i hvordan noe av vår kultur er blitt formet, og noen av begrepene vi bruker, som for eksempel krenkelse, blasfemi og kulturradikalisme. Den viser at våre debatter om krenkelse ikke er så unike og nye som vi tror.

Bekeng-Flemmen peker på at vi i åtti år hadde en lov som forbød krenkelser av folks religiøse følelser, uten at noen ble dømt. Han mener det viser at det skal mye til for faktisk å innskrenke den juridiske retten til frie ytringer.

– I dag har vi lett for å avise folks argumenter om at de er krenket, fordi de angivelig truer ytringsfriheten. Men det er lite historisk belegg for at slike følelsesytringer har truet den rettslige ytringsfriheten, påpeker han og legger til:

– Det viser jo at norsk offentlighet og rettssystem står ganske solid i en liberal tradisjon, og at diskusjoner om hva som er krenkende, kanskje ikke egentlig er noen trussel mot ytringsfriheten.

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Fride Selnes Jensen**
anmeldelser@universitas.no 986 44 292

 Bok:

En lang vei med mange jeg

Langs Norges lengste vei springer novellene til Silje Bergum Kinsten ut av hver sine hjem.

Trondheimsveien er en novellesamling bestående av 15 ulike historier. De er diskre flettet sammen ved at noen er i slekt, passerer hverandre på byen eller deler postkasse. I sin andre bok, og første novellesamling, hopper Kinsten mellom flere jeg, samfunnsklasser, kjønn og aldre. Hun forteller om uteliggeren som lever på cola og snickers, den kristne jenta som gomler grillpølse med rekesalat, og om barnet som nyter jordbær, men lider av omsorgssvikt.

I «**Naboer**» møter vi uteliggeren som lever fra dag til dag, som viser omsorg for sin pappnabo Otto, men som ikke klarer å se sin egen datter i øynene. I «**Hun**» møter vi mannen som diskuterer kjærlighetsproblematikk med hunden sin, og i «**Sjelefred**» røyker vi på en balkong med en som er desillusjonert.

En svakhet ved novellesamlingen er at den ikke utfordrer stereotypier. Uteliggeren og den sinnsyke er eksempler der det virker mer som om Kinsten lever seg inn i dem med et blikk utenfra, heller enn å fordype seg i hvordan de faktisk har det. Novellene bygger dermed bare på en allmenn idé om hvordan karakterene er, typisk sett, uten å gi et nytt blikk på hvordan de ser verden.

Rundt beboerne er språket til Kinsten en dans. Hun bruker ulike fortellerteknikker i novel-lene, noe som står i tråd med mangfoldet av karakterer. Når hun beskriver jenta som har

Trondheimsveien

Forfatter: **Silje Bergum Kinsten**
Forlag: **Flamme forlag**
Sjanger: **Noveller**

sex med gutter kun når de har vasket seg, føles det ut som om det er en selv som har laget regelen. Hun bruker også originale sammenligninger, som når jenta møter sin tilsynelatende uskyldige kusine og «hun ser på meg som om jeg akkurat hadde landet ufoen min ved siden av henne på fortauet, åpnet døra og sluppet ut en selvsyende grønn dromedar».

Trondheimsveiens 256 sider glir lett forbi. Gaten er et mikrokosmos, der det å dele adresse egentlig handler om å dele det å være menneske. Plassert i hver våre «jeg» har vi hver vår virkelighetsforståelse, selv om vi deler virkelighet, og novellene får frem nettopp det at å være et menneske er å være ulik i likheten.

På bokens bakside står det at «de fleste veier fører ingensteds». Dette speiler Kinstens historiefortelling, gjennom å vise hvordan karakterene har vanskelige tanker om livet, men samtidig behagelige øyeblikk – de når ingen konklusjon, det er ingen god eller dårlig slutt. Og det er det som gjør denne boken verdt å lese.

Hanna Bratlie
anmeldelser@universitas.no

 Plate:

Forglemmegsikkert

Etter syv år er hele Norges Astrid S klar med debutalbumet. Da er det trist at det blir såpass forglemmelig.

Det er et fåtall av norske artister som har nådd like mange milepæler og skapt like mye debatt som Astrid S, og det før debutalbumet i det hele tatt har vært i produksjon. Dette meningshavet ser ut til å bli adressert i «Marilyn Monroe», den første av ti låter på platen. «I've got some things to say, it's easy to explain / I don't need permission to be who I wanna be». Med en lett tilgjengelig popreferanse, og et velkjent electropop-lydbilde, er det en fengende låt, helt enkelt.

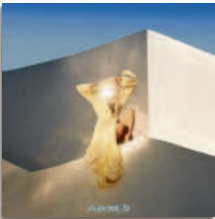
«Can't forget» minner om en Bieber-låt. Med sin jevne trap high-hat og boppete synth glir den fint og ukomplisert. Neste låt ut, «Hits Different», står tro til sitt navn. Her får man et avvik fra den kjente skjøre og lyse stemmen til Astrid, og når den gjør comeback, er det med mer forførende trykk og en deilig lekenhet. Her er det stort remix-potensiale, og denne kan utvilsomt bli en svett klubbåt.

Det «mørkere» uttrykket reproduseres på både «Obsessed» og «Airpods», men sistnevnte blir likevel den svakeste låten på platen. Produksjonsmessig er det spennende, men tekstens forsøk på å formidle en rebelsk tenåring blir noe feilslått – og minner mistenkelig mye om en halvhjertet Billie Eilish.

«It's OK if you forget me», «Leave it beautiful», «Obsessed» og «If I can't have you» er fire klisjéfylte kjærlighetslåter, der sistnevnte er noe banal. «No one can have you / if i can't have you» er til tross for hva alle tenåringsromanser tilsier, litt skummelt. Førstnevnte er derimot genuint rø-

Leave it Beautiful

Artist: **Astrid S**
Plateselskap: **Universal Music Group**
Sjanger: **Pop**

mister låten dessverre sin akustiske sjarm og den følelsesladde stemningen Astrid S har i stemmen.

Det føles noe urettferdig å sette en så ung artist til så høye standarder, men realiteten er at Astrid S ikke bare er en jente som vil bli popstjerne. Artisten er et helt team og flere årslønninger. Astrid Sme-plass er utvilsomt meget talentfull, men det er frustrerende at særpreget hennes anonymiseres i helt generisk electropop, med tidvis overfladisk introspeksjon og jevnlig innslag av den allerede veldokumenterte kjærligheten. Med et så massivt produksjonsteam er det trist at det som kunne vært et helhetlig album, kun sonderer de mange ansiktene til pop, uten helt å lande noe sted. Og til slutt høres platen ut som en hvilken som helst hitliste. Albumet står igjen som en stor grøt, men så er det kanskje det som er smørøyet i populærmusikken: løst og ledig med banale komposisjoner.

«Leave It Beautiful» er et velprodusert album, som følger hit-oppskriften til punkt og prikke, og er akkurat det NRK P3 digger. Det er kommersielt og dansbart, men også totalt forutsigbart.

Ellisiv Sunde Myrva
anmeldelser@universitas.no

 Bok:

En «jævla svikers» dagbok

I lys av de siste ukers hendelser er Jan Bøhlers politiske manifest *Østkantfolk* en viktig brikke i en høyst aktuell politisk maktkamp.

Groruds store mann Jan Bøhler har vært et navn på alles lepper den siste tiden. Den gamle Arbeiderparti-helten har skapt furor med sitt partibytte til Senterpartiet. I *Østkantfolk: min by – mitt ansvar* får vi høre hva mannen selv anser som de viktigste politiske kampsakene, og vi får litt bedre innsikt i hva som har gjort at Bøhler tok valget om å bli bonde i byen.

Ikke overraskende er det justispolitikk og integrering som står i sentrum i *Østkantfolk*. Boken starter med en anekdote hvor Bøhler ble truet da han tok hang-ups i et tre på Furuset. Med det er tonen for resten

av boken satt. Som i de fleste bøker skrevet av politikere blir vi servert en blanding av Bøhlers livshistorie, politiske grunnsyn og konkrete saker som har stor betydning for ham selv.

God litteratur blir det ikke, men det er vel egentlig ikke poenget med bøker av dette slaget. Politikk og personlig livshistorie blandes sammen på en måte som skriker valgkamp, gjerne skrevet i et språk som skal være veldig lett å forstå. *Østkantfolk* er tro mot dette sjangertrekket. Kapitteltitler som «Pol'ti må være pol'ti» og snillisme-utspill i hytt og gevær styrker ikke bokens

budskap. Tidvis blir språkføringen parodisk folkelig. Det er synd, for Bøhler har opplagt peiling på de politiske temaene han snakker om, og sakene og stemmen Bøhler etablerer, føles langt på vei genuint.

Det er når han skriver med fakta og engasjement uten å bli flåsete, at Bøhler er mest overbevisende. Det er enkelt å tro på Bøhler når han sier at han har omsorg for det han kaller «sitt folk». Dette er en politiker som snakker med politiet, går turer som Natteravn og faktisk møter opp i rettssaker knyttet til æresvold. Det handler om å delta, og i *Østkantfolk* er det plikter og rettigheter som utgjør det politiske grunnsynet til Bøhler. Sânt er det lett

Østkantfolk: min by – mitt ansvar

Forfatter: **Jan Bøhler**
Forlag: **Kagge**
Sjanger: **Biografi**

å gjøre narr av. Men det er ingen grunn til å tro at Bøhler ikke mener det han skriver når han mener at vi alle må stilles krav til, og at vi alle skal delta i samfunnet.

Østkantfolk kommer nok ikke til å overbevise de som allerede har bestemt seg for hva de synes om Jan Bøhler. Mannen som tar hang-ups i trær på Furuset, er den siste vaskeekte sosialdemokraten for noen, en reaksjonær justispolitiker for andre og for noen kanskje bare en fyr som er glad capser, trening og østkantdialekt. De tre siste elementene kunne med fordel vært tonet ned i *Østkantfolk*, det fortjener sakene Bøhler brenner for. På den annen side hadde vel boken da sluttet å være nettopp det den er: en veldig typisk politikerbiografi.

Kristoffer Solberg
anmeldelser@universitas.no

Utstilling:

Plast, papp og ikke minst pussig

Ifølge Josh Kline går den amerikanske arbeidsstryken en mørk tid i møte, men er utstillingen samstemt med samtiden?

Har du sett menneskekropper i gjennomskiktige plastposer i en Instagram-story den siste tiden? Da er det deler av Astrup Fearnleys nyeste utstilling «Antibodies» du har vært vitne til. Mannen bak, Josh Kline, tar i kunstnerskapet sitt ofte opp hva slags konsekvenser kapitalistiske trender og teknologi som fungerer mot sin hensikt, har på menneskeliv. I denne utstillingen har han skapt en dystopisk visjon for menneskets rolle i arbeidslivet fremover. Men er den god?

«Contagious Unemployment» (2017) viser pappesker fylt med alt fra personlige bilder til standard kontorrekvisita, som er innlemmet i virusformede glasskuler hengende fra taket. Videre møter du «Unemployed Bodies» (2017) og de forbausende realistiske og stakkarslige menneskene i plastposer på gulvet. Sammen skildrer ikke verkene en lovende fremtid for morgendagens arbeidsledige. Virusene fremstår som frykten for å få fyken – og muligens spredning av trenden hvor automatisering og kunstig intelligens erstatter jobber. Kroppene i fosterstilling viser hva mennesker uten arbeid reduseres til: nemlig en ny form for avfall. Særlig de 3D-skannede og printede kroppene tvinger deg ned på kne av beundring over hvor realistiske de fremstår. Men for en nordmann med velferdsstaten å lene seg på virker tanken om menneskelig avfall urealistisk – til og med i fremtiden.

Rundt et hjørne lenger inn i museets lokaler blir du overrumplet i møte med voksne og noe skremmende Teletubbies. Iført militæruniformer med den velkjente skjermen i magen, vekker «Police Teletubbies» (2015) minner på en forvrengt måte – akkurat som de hensiktsmessig dårlige deep fake-videoene som avspilles i magene deres. Denne delen av utstillingen tematiserer hvordan manipulerende teknologi kan påvirke vår forståelse av hva som er virkelig og ikke. Dessverre bærer verkene preg av å være fem år gamle, ettersom redigering og manipulasjon av bilder er hverdagskost for sosiale medier-brukere. Heller enn å ta dem seriøst vil du nok snarere føle deg klein av å se på de Halloween-maskelignende snuttene.

PRESSEFOTO: JOERG LOHSE

Antibodies

Hvem: Josh Kline
Hvor: Astrup Fearnley
Når: 2.10.2020–3.1.2021

Et uventet siste trekk er forslaget om borgerlønn, som en slags løsning i «Universal Early Retirement» (2016). Dette vil fjerne menneskene fra en sfære med konstant jobbstress og danne grunnlaget for et lyst-basert arbeidsliv. Men borgerlønn løser ikke nødvendigvis problemene og vanene forbrukersamfunnet har gitt mennesker i denne tidsalderen. Borgerlønn er hett debattet, men som utstillingens siste verk virker det heller som et litt for lettbeint forslag enn en stødig løsning.

Det er noe pussig at middelklassen som drivere av forbrukersamfunnet fremstår som offer for kapitalistiske trender mer enn de blir ansvarliggjort. I en tid som blant annet er preget av bevisstgjøring av de særlig kjøpesterke enkeltmenneskenes vaner og inkludering, virker tankegangen generelt noe utgått. Til tross for arbeidsledighetens aktualitet på tvers av befolkningen vil nok ikke utstillingen treffe alle like godt som beboerne på Tjuvholmen. Teknisk er utstillingen en mesterlig prestasjon ned til mikroskopisk nivå, men inntrykket av tanken bak er ikke like sterkt.

Hege Bellika Hansen
anmeldelser@universitas.no

PRESSEFOTO: JOERG LOHSE

Universitas anbefaler

(følg spillelista på spotify)
Frida Selnes Jensen, anmelderredaktør

Whammyboy – On My Mind
En skikkelig catchy fredagslåt!

Nilas – Also This Will Change
Lovende forsmak på bergensguttens albumdebut

Kvikt og Hurtig – You'll be Fine and I Won't
Er dette bra, eller bare litt søtt?

KAPPEKOFF, Busch – What You Came For
«Your life's a caption, how you caption that?»

Kulturkalender uke 44

	11/10–20/12		16/10–14/11
Filmsøndag på Vippa Noen søndager vil man bare bli under dyna, men av og til har man overskudd til å vise seg fra sin mest høykulturelle side. Hver søndag frem til jul slår Vippa og Indie Film seg sammen for å vise et knippe utvalgte dokumentarfilmer og gir deg dermed muligheten til nettopp det. Filmene annonseres tirsdagen før hver visning. Hvor: Vippa Når: Filmstart 17.00 Pris: fra 50 kroner		Sven Pålssons Floating På veggene til Vigelandsmuseet skal billedkunstner Sven Pålsson projisere et utvalg kunstfilmer i høstmørket. Filmene handler om klimaendring, migrasjon og overvåkning, og Pålsson ønsker å skape en kunstopplevelse som er tilgjengelig på tross av nedstengninger, avstand og isolasjon. Opplevelsen er gratis, alt du trenger, er varme klær og interesse. Og kanskje et piknikteppe. Hvor: Vigelandsmuseet Når: 19.00–21.00	
	27/10–01/11		23–25/10
Oslo World 2020 Fra 27. oktober til 1. november arrangeres igjen Oslo World, med 30 konserter på store og små steder i byen. Av åpenbare grunner kan de i år ikke hente inn artister fra alle de verdenshjørnene som de pleier, men bruker muligheten til å presentere en ny generasjon norske artister og byr på hele det musikalske mangfoldet som finnes i landet vårt. Hvor: Rundt omkring		«Det nærmeste vi kommer» I denne utstillingen setter fotografene Linnea Syversen og Iselin Aurora Eriksen, som møttes på Oslo Fotokunsthøgskole i 2017, bilder til følelser vi alle har hatt – spesielt det siste halvåret. Bildene, som er tatt spontant i kunsternes hverdag, skal utforske hvordan vi preges av ensomhet i en tid der vi lever mer og mer digitalt. Hvor: Cyan Studio	

Ellen Oftedal Schwencke, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Når kulda setter inn

Hvem: Frysepinner
Hva: Lang boblejakke
Hvorfor: Jordaksens helning

Stopp en hal! Hvem har sagt at jeg er klar for å miste følelsen i både fingre og tær? Akkurat som i fjor har jeg igjen innsett det i år – det uunngåelige som skjer hver oktober. Det går fra kalde birras og steking på playa'n til lunken rødvin og skjelving i høstmørket, nærmest over natten. Og vi vet det blir verre. Men før tårene dine fryser til is, skal jeg gi deg en anbefaling: dunkåpen! De som allerede

har skaffet seg en slik, forstår hvorfor man burde kle seg i bobler fra topp til tå – hasta la vista, frosne lår og rumpeballer! Selv om vi kommer til å se ut som en gjeng pingviner med unaturlig stor avstand, forblir vi mer classy enn med bobledressen fra barndommen. Med noen retro moonboots er looken komplett. «Tæpp», så er vinteren din reddet.

Ingeborg Løking, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Brent barn skyr chili

Hvem: Hobbykock uten øye for detaljer
Hva: Chilikutting som kontaktlinsebruker
Hvorfor: Scoville-skandale

Det å være svaksynt er ille nok, med dyre optikertimer og linser som krøller seg etter lange dager på lesesalen. Men nå har det også begynt å legge føringer på mine kulinariske eventyr. I helgen kuttet jeg entusiastisk opp chilli til en meksikansk gryterett. Chilikrydder duger ikke lenger når man er nesten 24 år, må vite! Like entusiastisk gikk jeg i gang med å fjerne kontaktlinsene da kvelden kom, og der startet katastrofen. Først

brant det venstre øyet godt og lenge som en kirke i en middels stor norsk by på tidlig nittital. Da det endelig ga seg og jeg skulle undersøke skadeomfanget, greide jeg å ta meg på det andre øyet. Det blir ikke noen Mensa-søknad på meg i år, jeg går heller til innkjøp av engangshansker. Eventuelt må jeg finne meg en venn med 20/20-vision som liker å lage meksikansk mat.

Akedemias celebre kamplinje

I semesterets tiende utgave av Universitas ytrer Kristopher Schau og Harald Eia bekymring rundt kutt i studentradioen Radio Nova. Nå kan Ad notam-redaksjonen avsløre at også andre kjendiser engasjerer seg i studentforeninger og studentpolitikken, deriblant Hans Olav Lahlum, Mia Gundersen og alles kjære Tooji. Bak universitetenes kulisser gjemmer det seg nemlig en celebre elite som med glimt i øyet sørger for at studenthverdagen til Oslos fremtidige arbeidsgivere blir så behagelig og smertefri som mulig.

– Det ikke mange som vet at jeg har deltatt i alle filosofforelesninger siden jeg ble uteksaminert fra Universitetet i Oslo i 2002, forteller Lahlum og legger til:

– For at studentene skal få tilstrekkelig læringsutbytte, har jeg, i forkledning, selvsagt, sittet bakerst i forelesningssa-

len og styrt samtalene i min, jeg mener studentenes, favør. Jeg vil også påta meg æren for at ordene sjakk og sport nå ofte er å finne i samme setting, men det er en annen sak.

Også den folkekjære Norske talenter-dommeren Mia Gundersen er ofte å finne vandreende rundt i UiOs lokaler.

– Eg studerte jo ikkje i Oslo, eller i det hele tatt, for så vidt. Men eg bare elsker den energien dere har, og alt dokker driver med. Det blir et soleklart ja fra meg, altså, sa Gundersen på spørsmål om hun ville ha rømmedressing til chili con carne-en i SV-kantina ved UiO.

Tooji kunne dessverre ikke stille til intervju om sitt hengivne forhold til studentforeningen Blindern Rockeswing, da han for tiden turnerer rundt på barneskoler i Innlandet med Eurovision-hitten «Stay» fra 2012.

Ukas studentvin

HÆSHTÆG BRØNSJ: 3 Winner er en «young» og «fresh» Riesling med en fin balanse av sødme og syrlighet. Den har en energisk fruktig smak og et preg av mineraler. Her får du faktisk ganske mye for pengene. Med en sterk representasjon av sitrus og lime er dette er en oppkvikker, panelet er derfor enig i at den passer perfekt til dagene du tar deg en skvett til kaffen. Det føles noe kontroversielt å foreslå noe slikt, men siden barene stenger ved midnatt, blir man uansett nødt til å finne nye tider på døgnet for «å kose seg». Med god samvittighet kan vi altså slå et slag for brunsjkulturen. Som alt annet amerikansk er den vel godt innprentet hos mange allerede.

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

3 Winner Riesling Trocken 2019

Pris: 133 kroner

Land: Tyskland

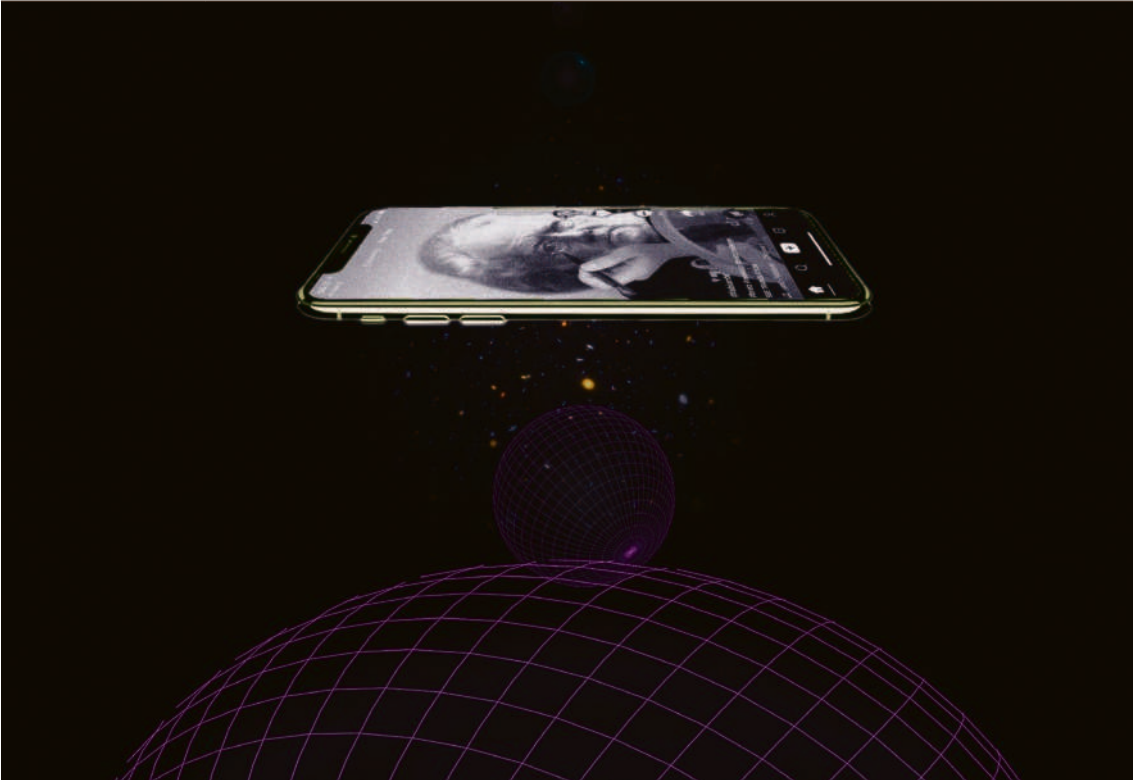
Alkohol: 12 prosent

Synne Hellevang, vinanmelder i Universitas

Vi spør

av Klitorjus og KongeSaga

Tiktok goes the learning clock

Læringsteknikker og -plattformer er i stadig utvikling, og det er viktig for aldrende professorer å være med på denne utviklingen for å fange oppmerksomheten til dagens studenter. Professor i litteraturvitenskap ved Universitetet i Oslo Amalie Skam ber derfor om råd fra Youtuber og medisinstudent Arham Sheik om hvordan nå ut til den yngre, digitale garde.

– God morgen! Snakker jeg med Arham?

– Ja, da har du kommet riktig!
– Dette er Amalie Skam som ringer. Jeg underviser i litteraturvitenskap ved UiO og har sett litt på denne Youtube-kanalen din. Jeg ser hele tiden etter nye måter å nå ut til studentene mine på og lurte på om du hadde noen råd til hvordan å ta i bruk digitale læringsplattformer i undervisningen?

– Ja, tja ... Er det noen spesielle plattformer du tenker på?
– Du bruker jo Youtube, men jeg har skjont fra min datter at appen Tiktok kanskje er enda mer populær blant unge. Hun hjalp meg med å laste den ned på Huawei-en min,

og jeg har kommet så vidt i gang, men ser få resultater.

– Ja, det er jo mange lærere som har bra kontoer med morsomt og lærerikt innhold. Personlig er ikke Tiktok helt min style, også er det ikke alt man kan gjøre på femti sek.
– Jeg har lastet opp noen få videoer der jeg leser litt fra Jonas Lie og Aasmund Olavsson Vinjes beste verk, men har hittil bare to følgere, deriblant min datter. Kan det rett og slett være underholdningsverdien i videoene mine det skorter på?
– Hehe. Hvis man skal være på Tiktok, burde man lage morsomt innhold, ja.
– Hva burde jeg gjøre for at disse

Tiktok-ene mine blir mer interessante? Jeg skjønner at det er populært med dans og musikk i videoene, eller?

– Tja, jeg har sett en del leger som lager morsomme korte klipp om hva de gjør på jobb – du kan gjøre noe morsomt med situasjonen mens du formidler et budskap?

– Takk, dette var veldig hjelpsomt! Forresten vil du vurdere din stilling som Youtube-apostel og ansvarsperson for mine studenter læringsutbytte?

– Selvsagt, så lenge alle abonnerer på kanalen, hehe.
– Jeg skjønner. Takk likevel. Vi, som ungdommen sier: snallast!

KVISS CORBIN

1. Socialdemokratiets Jeppe Kofod ble nylig anmeldt for voldtekt. Hvilken rolle har han i den danske regjeringen?
2. Dansken som ble dømt for å ha drept Kim Wall i sin undervannsbåt, forsøkte nylig å rømme fra Herstedvester fengsel. Hva heter han?
3. Hvilken by ligger lengst nord av den japanske OL-byen Sapporo og den amerikanske vestkystbyen Seattle?
4. Hvilken stående bygning er den eldste i Oslo?
5. Hva skjedde først: Columbus seiler mot Amerika, eller Leonardo da Vincis død?
6. Hva het dynastiet som regjerte Egypt fra Alexander den stores tid til og med Kleopatras?
7. Hvilket av verdens politiske partier er det eldste som fremdeles er aktivt?
8. Hvor mange direktorater er det i Norge?

Slingringsmonn på 5.

9. Hvilken film er sitatet «Show me the money!» kjent fra?
10. For hvilke to filmer har Michael Douglas vunnet Oscar?
11. I tv-serien «Ratched» følger vi sykepleieren med samme navn kjent fra filmen Gjøkereidet med Jack Nicholson i hovedrollen. Hvem skrev boken om mentalsykehuset?
12. Hvilken filmserie er tv-serien «Cobra Kai» en fortsettelse av?
13. Hvilken renessansemann var inspirasjonen til Vebjørn Sands bro over E18 i Ås?
14. Hvilket album av Michael Jackson inneholdt rekordmange nummer én-singler på de amerikanske listene med hele fem?
15. Hvilken artist står bak albumet «Det

året det var så bratt», som innehar rekorden over tid på toppen av VG-lista med hele 16 uker?

16. David Bowie het egentlig David Jones og markedsførte seg først som Davy Jones, men hva slags redskap deler han artistnavnet Bowie med?
17. Hvordan finner tårnfalken mus?
18. I året kjent for revolusjoner utgir Marx og Engels *Det kommunistiske manifest*, Marcus Thrane stifter den første norske arbeiderforening i Drammen, Wisconsin legges til som den 30. staten i USA, maler Paul Gauguin blir født, og Christian VIII av Danmark dør. Hvilket år er det snakk om?
19. Hvor mange mannlige norske fotballspillere har spilt minst én kamp i Premier League siden oppstarten i 1992? Slingringsmonn på 5 spillere.
20. Og hvor mange spiller der nå?

av Gabriel Corbin-Arntzen, journalist i Universitas

SVAR/DOM

- 0–4. **Exphil på Bali:** Du kombinerer chill studie med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5–9. **AST1010 – Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10–14. **Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15–20. **Honours: WOW!** Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. Utenriksminister. 2. Peter Madsen. 3. Seattle (Ca. 4 breddegrader lenger nord). 4. Gamle Aker Kirke. 5. Columbus seilte i 1492, mens da Vinci døde i 1519. 6. Protemeedyndynastiet (eller lagdeltene). 7. Det demokratiske parti i USA (fra 1828). 8. 70. 9. «Jerry Maguire». 10. «Wall Street» (som skuespiller) og «Gjøkereidet» (som produsent). 11. Ken Kesey. 12. «The Karate Kid». 13. Leonardo da Vinci. 14. «Bad Sander Berge». 15. Øystein Sunde. 16. Bowlekniven. 17. Den ser etter UV-lyset i musens urin. 18. 1848. 19. 68. 20. En.

Rebus

av AntiRebus Rebusklubb

HINT: Kunst. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Gratis vaksine til folk» Det klarte Bente Amalie Breiby, Bente Amalie Breiby, Herman Walby, Kristin aka Knarne og Alexander Ravnanger